

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیرهی رۆشنیبری

*

خاوهنی ڤیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسیار: بهدران شههمهه ههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، شهقامی گولان، ههولتیر

هه رهسی بهفر

سەرپەرشتیاری زنجیره‌ی شانۆی بیانی

دانا پەرئووف

ناوی کتیب: هەرەسی بەفر – شانۆنامە

نووسینی: تونجەر جویجەننۆغلو

وهرگیرانی له تورکییه‌وه: به‌کر شوانی

بلاوکراوه‌ی ئاراس – ژماره: ۹۵۵

هه‌له‌گری: شێرزاد فه‌قی ئیسماعیل + بۆکان نووری

دەرھێنانی هونەریی ناوه‌وه: ئاراس ئەکرەم

به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان

چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر – ۲۰۱۰

له به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتییه‌کان له هه‌ولێر ژماره ۹۷ی

سالی ۲۰۱۰ی دراوه‌تی

تونجەر جویجەننۆغلو

هەرەسی بەفر

به‌کر شوانی

له تورکییه‌وه وهری گیراوه

هەرەسی بەفر لە تورکیا

دانا پەنوووف

نووسەری تورکی تونجەر جویجەننۆغلو لە شانۆنامەی "هەرەسی بەفر" دا و لە تیروانینی ڕووداویکی سروشتییەوه ڕووبەرۆوی ترسی مەرگ و لە باربردنی ئازادی و سنووردارکردنی سەرەستی مرۆفمان دەکاتەوه. نووسەر دووپاتی ئەوهی کردووەتەوه که گومانی هەیه هەرەسی بەفر تەنیا ڕووداویکی سروشتی بیت، بگره هەرەسی بەفر بوو تە سیمبولیکی بەهیزی سیاسی و کۆمەلایەتی.

(ترس) گریکوێرەیی ئەم شانۆنامەیهیه، ترسیکی گەرە و بەهیز کۆمەلگەیهکی بە درێژایی میژوو، نەوه له دواي نەوه گەمارۆ داوه. تونجەر جویجەننۆغلو بۆ دەستەبەرکردنی ئەم هیزه تۆقینەر، سی نەوهی له مالتیکدا کۆ کردووەتەوه، هەموویان دووچارى ئەم بەلایەن و له ترسیکی بەردەوامی کوشندەدا دەژین. ڕابردووش له گێرانهوهیهکی وردی چنراودا، له ڕارهوه تاریکهکانی ترسدا، له یادهوهری و بیرهوهرییهکاندا ئامادهگیی بەردەوامی هەیه.

کەسایەتی "پیره میرد" ڕابردووی خۆی و کارەساتەکانی و ئەو چیرۆکه تراجیدییهمان بۆ دەگێریتەوه که چۆن ئەنجومەنی پیران و سەرۆکی دادگایهکی کۆمەلایەتی، که هیماکەلی دەسلاتن، براکەیان کوشتووه، هەر له بەرئەوهی ویستوویهتی هاوار بکات. «بەلام ئەگەر له من بپرسن، کار جوودا بوو، مردنی کاکم له خۆوه نەبوو. کوشتیان!

بێبەزەییانه له ناویان بردا! "شانۆنامەى هەرەسی بەفر".

لەم شانۆنامەیهدا هاوار، هیماکەلی شوپش و یاخیبوون و بەرپەرچدانەوهیه، له هەمان کاتدا هاوار بوو تە دەروازەیهک بۆ ترسیکی گەرە و ژيانى له بەستەلهکیکی سەختدا بەند کردووه. پیره میرد که کەسایەتییهکی گرینگی ئەم شانۆنامەیه، دەلیت «ترس مرۆف له بن دەهینیت. له ناوی دەبات. ترس کریمیکه و له بەرهوه مرۆف دادەرزینیت.» "شانۆنامەى هەرەسی بەفر".

ئەگەر کەسیک لهو کاتە دیاریکراوانەدا که بەفریکی زۆر باریوه، پێ بکەنیت، بەدەنگی بەرز بدوینت، یان هاوار بکات، ئەوه سروشت توورە دەبیت و بەفرهکه هەرەس دەهینیت و هەموو گوندەکه/شارهکه دەبیت به ژیرهوه و ژيان کۆتایی پێ دیت. هەر له بەر ئەوه شه هەموو کەسیک بەرپرسیاره، تەنانەت ئەگەر مندالەکهی خۆشت بیهوینت هاوار بکات، دەبیت ڕادەستی دەسلاتداران "ئەنجومەنی پیران" بکریت، تا بتوانن ڕیگه لهو هاواره بگرن.

ئافرهتان نابیت مندالەکانیان پیشوخت له دایک ببن، چونکه زریکهی مندال و هاواری ئافرهتی دووگیان له کاتی مندالبووندا دەبیت هۆی مەرگی هەموو کۆمەلگه. بەپێی داوونەریتەکانی ئەم کۆمەلگهیه، دەبیت بووک و زاوا چوار مانگ دوور بکەونهوه له یهک و دەستیان بەردەستی یهکتري نهکەوینت، شهوی پیکگهیشن لهوانهیه ببیته کارەسات و هەر له بەر ئەوه شه پیشوخت دەبیت بەر له هەموو شتیکی چاوه‌ڕوانکراو و چاوه‌ڕوان نهکراو بگیریت. ئەگەر هەر ئافرهتیکیش بەر لهم کاتە دیاریکراوانە ئاوس بیت، ئەوه دەبیت پیش له دایکبوونی مندالەکهی و به کۆرپه‌ی ناو سیکیه‌وه زیندەبه‌چال بکریت. پیاوه گەنجەکهی ئەم خیزانه په‌رپه‌وی هەموو ڕیساکانی کردووه، بەلام ژنه

سکپرەکهی بەر لە وادهی خۆی بە مانگیك ژان دەیگریت و لە ئان و ساتی منداڵبووندا. مامان دیت و دواتر سەرۆک و ئەندامانی دەستە بەرپار دەری کۆمەلگەش دین و هەر لەویدا بریاری زیندەبەچالکردنی ژنە گەنجە دووگیانەکه دەدەن.

خالی وەرچەر خان لە هەلۆیستی «پیاو گەنجەکه» نەو نۆیەکه دایە و سەرپێچی لەم بریارە دەکات، بۆ بەرەنگار بوونەوهی ئەم دەستە حکومرەوایەش پیاو گەنجەکه پەلاماری چەک دەدات تا ژیانی ژنەکهی و منداڵە چاوەروانکراو و هەڵبەشی بپاریزێت. پیاو گەنجەکه سەرپێچی لە یاساکان دەکات، ژنەکهی منداڵی دەبیت، منداڵە تازە لە دایکبووکهی، که پروناکیی دنیا دەبیت، دەزریکێنیت و بەفرەکهش هەرەس ناهێنیت. وەک چۆن بەفرەکه هەرەس ناهێنیت و دەتوێتەوه، ئەفسانەیی ترس و رێساکانی داوونەریت و سیستەمی دەسەلاتیکی بەهێز و توندوتیژی وەک بەفرەکه دەتوێتەوه.

پیرەمێرد بەردەوام چیرۆکی چۆنییەتی مردنی، یان لە ناو بردنی برا گەرەکهی دەگێرێتەوه، لە پروداوهکانی ئەم شانۆنامەیهدا رابردوو دەبەستێتەوه بە ئیستاوه و پەردە لە پروی کرداری پاسەوانەکان هەڵدەمالێت و دەزانیت چی پرو دەدات، هەر پیرەمێردە لە کۆتاییی شانۆنامەکهدا دەیهوێت بە هاواریک تۆلەیی برا گەرەکهی بکاتەوه. پیرەمێرد «سەرەرای هەولێ پیرەژن بۆ رێ لیگرتنی، پەلاماری تەفەنگی دەستی پیاوی گەنج دەدات و دەرگە دەکاتەوه. هاواریکی زۆر سەرنجراکێش دەکات» هۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆ! «پاش تاویک دەنگدانەوهی هاوارەکهی دەبیستریت. ئەمجار تەفەنگ دەتەقینیت. دەنگدانەوهکهی دیتە بەرگویی. چاوەروانیی پر لە نیگەرانی نامینیت و شوین بۆ نیشانەکانی شادمانی خالی دەکات. لە دەرەوه دەنگی تەقەیی

تەفەنگ دیت و ئاوتێهێ دەنگی دەهۆل و زورنا دەبیت.» «شانۆنامەیی هەرەسی بەفر».

نوسەر بۆ بەرجهستەکردنی پێوهندییەکان و پیکهاتەیی کۆمەلایەتی و سیاسی، وەک لەمەوبەر ئاماژەمان بۆ کردوو، سێ نەوهی یەك خیزانی لە ناو یەك مالدای کۆ کردووتهوه؛ باوک و کور، کور و باپیر، باوک و دایک، دایک و کور، باپیر و داپیر... و پێوهندییەکانی ئەمانیش بە کور و وەچەکانیانەوه، بیگومان ئەو کچه گەنجە بیگانەیهش بە شانەکانی ئەم خیزانە که شووی بە کورێ ئەم مالدای کردوو.

نوسەری شانۆنامەکه تونجەر جویجەننۆغلو بەم شیوهیه پیناسەیی شانۆنامەکهی دەکات: «باس لەوه دەکات چۆن ترسی هەرەسی بەفر وەک پروداویکی سروشتی، ژیانی دانیشتووانی گوندیک لە ناو ترس و نیگەرانییدا دەکات بە دۆزەخ. شانۆنامەیی هەرەسی بەفر سیستەمیکی داپلۆسیتەری ئافریندراوی ژیر کاریگەری هەرەسەپینانی بەفر و رەفتاری نامرۆفایەتی دەخاتە پرو. بە واتایەکی گشتی، لە کەشیکی دراماتیکی گرز و ئالۆژدا پێشانمان دەدات ئەگەر لە هەر بواریکی ژیانی کۆمەلایەتییدا بیدەنگی بنویندريت، نۆرە دیتە سەر هەموو کەسیک.»

بۆ ئەم شانۆنامەیه هێماگەلی گرفتیی کورد و قەدەخەکردنی زمان و ئەدەب و کولتووری کوردییه لە تورکیا. بە درێژایی میژوو، نەوه لە دواي نەوه زمانی کوردی قەدەخە کراوه، کورد بوونی بۆ نەبووه و خیزانە کوردهکان و ناوچهکانی باکوری کوردستان بە دزییهوه و بە ترس و چپەدوو قسەیان کردوو.

چۆن دعتواندريٽ چيرۆككي پتەو لەم بابەتە بەرھەم بەيئندريٽ
بەجۆريٽ بينەر لاي بيزار نەبيٽ و بتوانيت تەماشاي بکات؟
دەبيٽ چي بکريٽ بۆ ئەوئي شانۆنامەکە شياوي ئەوہ بيٽ بيٽه
سەر تەختەي شانۆ؟

ئەي باشە باسکردني ئەو بارودۆخە تەنيا لە روانگەي پروداويٽكي
سروشتييەوہ چي لەو دەقە زياد دەکات کە دەمويست بينوسم؟
چۆن دعتوانم لە پي چووندا بەرەو بە جيھانيبوون سوود لەو
دياردەيە وەرگرم؟

بەدەم ئەو پرسيارانە و پرسياراي تري هاوشيووہ کەوتمە سەر پي
بەسەرھاتي نووسينەوہ و پرستەي خۆم پيک هينا:

ھەرەسي بەفر بەتەنيا پروداويٽكي سروشتي نييە...
پي دەچيٽ خۆمان ئەو ترسەمان لە ميشكي خۆماندا چي کردبيٽ...
ماندوو نەبن!

ئايا ھەرەسي بەفر بەتەنيا پروداويٽكي سروشتيە؟

سالی ۱۹۸۷ بوو. لە کۆمپانيايەکی بەرھەمھێنانی فیلم کارم دەکرد.
رۆژيٽ لەگەڵ دۆستی هێژام دەرھینەر يوسف کورچەنلي قسەمان
دەکرد. پروداويٽكي زۆر سەيری بۆم گيڤايەوہ...

"دانیشتووani گوندیكي بە شاخ دەورەدراوی رۆژھەلاتی ئەنادۆل
بەھيچ جۆريٽ بە دەنگي بەرز نادويٽ، قاقا لي نادەن، بەکورتی؛
ژاوەژاو ناکەن، چونکە دەلین ژاوەژاو-تەپتەپ دەبيٽتە ھۆی
ھەرەسھينانی بەفري چيا.

رەھەندی سەمەرەي ئەم کارە ئەوہيە نۆ مانگ لە سالدای ترسي
ھەرەسھينانی بەفر لە ئارادايە.

ئەو مرۆگە لە تەنيا سۆ مانگ بۆيان ھەيە ھاوار بکەن، چەک بەکار
بھيٽن، زەماوئند بکەن، يان منداليان بيٽ..."

واتا تەواوي خۆشي و جۆشەکانی ژيانيان خستووہتە ئەو سۆ
مانگەي دوور لە ترسي ھەرەسھينانی بەفر.

نۆ مانگەکەي تر؟ ژيانتيكي بي جوولە، بي ژاوەژاو و پي لە نيگەراني
و ترسە.

ئەم رەوشە کاریگەريي زۆري لەسەر من دروست کرد و دەبوو بيکەم
بە شانۆنامە.

بەلام بيرم دەکردوہ ئەم بارودۆخە کاریگەرە چۆن باس دەکريٽ و
بەچي جۆريٽ لە قالب دەدەرپيٽ.

تونجر جويجه نئۆغلۆ گيڤراوه ته وه و ئەمهش بووه به هۆی له دايكبوونی ئەم شانۆنامەيه. ماوهی سێ مانگ له سالدایا به فر نامینیت و خەلکی ئەو دقهه دهتوانن له ماوهيه دا خوڤشی و شادیی خوڤیان دهر بېرن. واتا زهماوه ندردن، چهك تهقاندن و مندالبوون به هاتوهاوار و دهنگی بهرز چيژی ئازادیی ماوهی ئەو سێ مانگهيه، به لام تايبهتمه ندييه كانی ههرهسی به فر بۆ دانیشستووانی ئەو دقههه دريژ دهبه وه بۆ ئەوديو سنووری رووداویکی سروشتی. دهكریت به واتايه كی تر بهم جوړهش بگوتریت:

"نوسهري ئەم دۆخه كاريگهه گومانی ههيه له وهی ههرهسی به فر ته نیا رووداویکی سروشتی بێت."

بهم جوړهش شانۆنامەيه ههرهسی به فر له دايك ده بێت.

كۆمه لێك مرۆف له خانوويه كی به شاخ دهوره دراوی گونديكي بچووك له كه شيكي سه مبوليكدا له دهنگ هه لېرين دهرسن و چه دوو قسه دهكهن. ژنی گهنج و پياوی گهنج و ژن و پياو نووستوون. پيره ژن به وريایی چاوه پي دهكات و پيره ميڤرديش وهك مردوو بي جووله لېي راکشاهه و نووستووه. له گه ل رووناكتر بوونه وهی رۆژدا به ئاشكرا دهرده كه وپت ئەو گونده سهگ و كه له شپري تيدا نيه. دهنگی بېدهنگی بالی به سهه شانۆدا كي شاهه. ئەوهی نوسهه دهستی دهخاته سهه، دووگيانبوونی ژنی گهجه له كاتی نهويستراودا. ژانی مندالبوون شتيكي نهويستراوه؛ وهك ئەوهی ژنی گهنج له به سالآچووانی بيستووه، له سهردهمی رابردوودا ژنيك وهك ئەم پيشوهخت دووگيان بووه و بۆ ئەوهی به دهم مندالبوونه وه نه قيزيژنييت، به سپوساغي له داره بان نراوه و زينده به چال كراوه. ئەم چيرۆكه كاری له ژنی گهنج

قيژهيه كی كپ: ههرهسی به فر

پروڤيسۆر دوكتۆر هوليا نوتكوو

ههرهسی به فر وهك رووداویکی سروشت به ردهوام مایه ی هه پره شهيه بۆ شوينه كانی نيشته جي بيوونی به شاخ دهوره دراو و به تايبه تي بارودۆخی كهش و ههوا له رۆژهه لاتی ئەنادۆل و ناوچه كانی دهوره بهی ده بپته هۆی پچرانی پيوه نديی و هاتوچۆ له نيوان گوندهكان و ناوهندی شارهكاندا. كهسانی نهخۆش و ژنانی دووگيان ناتوانن بگه نه مه لبه نده كانی ته ندروستی و ته نیا ئەوانه ی خوڤیان له به رامبهه هه لومه رجي سهخت و دژواردا رادهگرن، دهتوانن له ژياندا بميننه وه. ئەگهه بزانی دوو له سهه سپی سال ترسی ههرهسی به فر بال به سهه ئەو دقهه رانه دا دهكيشيت، بۆمان روون ده بپته وه مرۆگه ل تا چ رادهيهك ناچار كراون ژيانتيكي بيچاره به سهه ببهن.

زۆربه مان سهه يری فيلمی تايبهت به ههرهسی به فرمان كردووه و ديومانه ته قوهوړيک، دهنگيک «بۆ نمونه، دهنگی چهك»، هاوار، يان قيژهيهك بارستايی به فری سهه و قه دپالی چيا وهرده گيڤي ته سهه كاره ساتيكي سروشتی و شوينيكي نيشته جي بيوون، يان كۆمه لێك مرۆف وهك بلدۆزهه ده شيليت و له ناویان ده بات. ئەم كاره ساته ئيلهام به دهرهينه ران و سيناريۆنووسان ده به خشييت.

وهك بۆم دهر كه وتووه، دهرهينه ري سينه ما يوسف كورچه نلی له سهه روبه ندي دهرهينانی فيلميكدا باسی ئەم ديارده سروشتيه ی بۆ

کردوو و ترسی ئەوێ ههیه هه مان شت به سه ر خۆیشی بێت.

پیاوی گه نچ باوه رپی وایه منداله که له گه ل تۆنه وه ی به فردا له دایک ده بێت. ئەو کاته ش به مه به سستی ئەوه ی منداله کانیا ن بێ ترس په روه رده بکه ن، له و ژیا نه پر له پاله په ستۆیه دوور ده که ونه وه و نیاز ی گه رانه وه له سه ری خۆیا ن ده رده هێنن. رێک وه ک که سه انی به ته مه ن و به سه لآچووانی خۆیا ن کاتیک ده گه رینه وه ئەگه ر هه ست بکه ن پیا ن له سه ر لیوا ری گۆره و واده ی مرده نیا ن نیتزیک بووه ته وه. کاتیک به فر ده توێته وه، هه ندیک له و که سه انه، سا ئیتر له به ر تاسه کردنی گوند بێت، یاخۆ به مه به سستی هێنا نی خوار ده مه نی بۆ پاشما وه ی دانیش تووا ن، دینه وه و ماوه یه ک ده مێننه وه.

"ترس توانای بیرکردنه وه ده کوژیت."

بۆیه ناخوا زن منداله کانیا ن به و هه سه ته وه بژین. تفه نگه کانی به دیواردا هه لۆاسرا و ده هۆل و چه کوش وه ک نیشانه ی را بردووی ئەو قوناغه خۆسه پینه ره وه ک جا ران له شوینی خۆیا ن چاوه ری ده که ن. ئاوی کۆوه بوو له هه وزدا تاکه نیشانه ی تۆنه وه ی به فر و به سه رچوونی ترسی هه ره سی به فره و هه وه که ش هیشتا سی په نجه ی ماوه پر بێت. وه ک ئەوه وایه هه وه که تاکه رایه له بێت بۆ گریدانی مرۆقه کان به ژیا نی ده ره وه وه.

پیره میردیش کاتی خۆی به جیه هیشتنی ئیره ی تا قی کردوو ته وه و به قسه ی ئەو:

"جوامیر و ئازا ئەو که سه یه ساوا ی خۆی گه وره بکات و بگه رپه ته وه."
جوامیر ی گه رانه وه یه بۆ خاکی باب و با پیران، بۆیه له گه ل تۆنه وه ی به فردا مافی پیره میرده تفه نگ بته قینیت.

به درێژایی ئەم شانۆنامه یه ژانی مندالبوونی ژنی گه نچ و خه می پیر و به سه لآچووان ده بیندریت، چونکه ده زانن گه نجه کان پاش ئەوه ی مندالیان ده بێت، ئەمان به جی ده هیلن و ده رۆن. برا گه وره ی پیره میردیش له سه لانی را بردوودا به زیاد پتوه نانه وه تووشی ترسی هه ره سی به فر بووه و ویستوو یه تی بۆ زالبوون به سه ر ترسی خۆیدا پر به گه روو هاوار بکات و ته نانه ت تفه نگ بته قینیت. دوا جا ر له به ر رۆشنا یی بریا ری ئەنجوومه نی پیرانی گوندا را ده سستی پاسه وانان ده کریت و ده خریته ژیر پاله په ستۆوه و دوا ی پا زده رۆژ ده مریت. پیره میرد وه ک ئەوه وایه له را بردوودا بژی. ئەگه ری ئەوه ی پاسه وانان برا ی ئەمیا ن خنکاند بێت، به رده وام می شکی ده جه رینیت و گینگلی پی ده دات. پیره ژنیش به درێژایی ژیا ن دژوا ری چه شتوو وه، ته نانه ت ریکردنی شی له بیر چوو وه، یا ن خۆی و پیا ن ده دات وه ک ئەوه ی له بیر ی چوو بێت و گله یی له روودا وه کان و را بردو ده کات.

دوا ی تپه ربوونی چه ندین دیمه ن، خیزان هیچ چاره یه کی تری بۆ نامینیته وه جگه له بانگ کردنی ماما ن و له وه به دوا وه چاوه ریکردنی پر له نیگه رانی ده ست پی ده کات. ماما ن له گه ل پاسه وان یه که مدا دیت و قسه کانی ژنی گه نچ سه به ره ت به میژووی سک پر بوون و ژانه کانی مندالبوون ناچه ئەقلییه وه.

ماما ن چ وه ک پی وه سه ت بوون به رتسا کانه وه و چ له پیناوی به رژه وه ندیی کۆمه لگه دا نا چاره ئەو راستیا نه ئاشکرا بکات که بۆی ده رکه وتوون. به مه به سستی گه یانندی هه و آل له ما ل ده رده چیت و پاسه وان یه که م ده مینیته وه. پیره میرد، پاسه وان یه که م به "مرۆکوژ!" ناو ده بات و تاوانبا ری ده کات. ئەمه سه ره له دانی ئەوه له دژی مرده نی کاکی.

سەرۆك و ئەندامى ژن و ئەندامى پياو دەگەن و دادگاييكردينكى
كۆمەلەيەتى دەست پى دەكات. ھەوزەكە ھېشتا دوو پەنجەى ماوھ پىر
بىت.

بە بۆچوونى سەرۆك، ھۆكارى ئارامى و سەقامگىرىي كۆمەلگە
دەگەرپىتەوھ بۆ جىبەجىكردى رىساكان و شتى گرینگ مندالبوونى
پىشەوخت نىيە، بگرە ھەرەسى بەفرە.

ئەوانەى رىساكانيان داناو، بەناوى رىساكانى كۆمەلگەوھ حسيپى
نەبوو بۆ تاكەكانى پىكەپىنەرى كۆمەلگە دەكەن.

پياوى گەنجىش لەگەل ئەوھدايە رىساكان تاوتوئ بكرين. ئەوھتا
دەلپت: "بىدەنگى و ترس تواناى بىركردەوھ پەك دەخەن."

بە بۆچوونى ئەو، ھاواركردن گەرانە بە دواى مافدا. ئەو پىيى وايە
چارەسەر لەوھدا نىيە رىساكان بكرين بە سەرچاوى ھەرەشە، بگرە
لە ھەبوونى تواناى تاوتوئكردىيان و بىركردەوھەدايە. ئەگەر
بىركردەوھ تاوان بىت، شاخەكانىش تاوانبارى ھۆكارى
ھەرەسەپىنانى بەفرن.

ژنى گەنج لەوھدا دەبىت بەرەو ھەمان چارەنووسى براگەورەى
پىرەمپىرد پەلكىش بكرىت.

لە ئەنجامى خۆراگرتن و بەرگرىكردى پياوى گەنجا، ژنى گەنج
نابرىت و مندالى دەبىت. پاش ئەوھى كۆرپەى ژنى گەنج لە داىك
دەبىت و دەقىرپىت (يان قاقايەكى سەمبولىك لى دەدات)، پىرەمپىرد
بەرگى بەندى و ترس لە خۆى دادەمالپت، دەرگە دەكاتەوھ، باوھش بە
ئازادىدا دەكات. بەم جۆرە نىگەرانى دەروات و جى بۆ شادمانى خالى
دەكات. ئىتر مندالك بۆ ئازادى لە داىك بووھ. پىرەمپىرد بەر لە

كردەنەوھى دەرگە دەستى داوھتە تەفەنگى دەستى پياوى گەنج و لە
دەرەوھ گەرمەى لى ھەلدەسپىت. كۆتايىي رووداوھەكان زىاتر لە
تەدارەكى رىتوالك دەچىت. ئەو ژيانەى پىشانى ئىمە دەدرىت،
زالبوونە بەسەر داوونەرىتدا، تىپەرىنە بە شاخەكاندا و ئاھەنگى
بەھارە.

نووسەر لە كەشكى گرژ و پىر لە پالەپەستۆدا ئەو راستىيە دەخاتە
روو ئەگەر مەرۆف ھەرچى زىاتر لە ئاست ئازارى دەرھاوېشتەى
بىدەنگبوونى كۆمەلەيەتى بىدەنگ بىت، ئەو ئازارە لە داھاتوودا تووشى
ھەموو كەسپك دەبىت. لەو كەشەدا بەردەوام جەھوكردى ئازادى،
بايەخ نەدان بە بىركردەوھ، مردن لەسەر دەستى كەسانى نەناسراو
(گومانكردن لە جۆرى مردنى براگەورەى پىرەمپىرد) و ھەستەكانى
مەرۆف دەگىرپىتە دەست. چاودىرپىكردى ژيانى تايبەت (تەنانەت ژيانى
ژن و مپىردايەتىش)، پالەپەستۆى چرى دەرھاوېشتەى شىوازى ژيانى
دانىشتوووانى ئەو دەقەرە و نەبوونى ھەل بۆ ئەوھى دانىشتوووان وزەى
كەلەكەبوونى ناو ھەناويان ھەلبىرپىژن، كارىگەرىي بۆ سەر تەندروستىي
بارى دەرروونىي مەرۆفەكان دروست كىردوھ. نووسەرپىش لەم
سۆنگەيەوھ لەبرى ئەوھى شوپىن و ولاتىك بۆ قەومانى رووداوھەكان
دەستنىشان بكات، تەنيا بەوھندەوھ كىرساوتەوھ شوپىنكى پىر لە
گرژى و پالەپەستۆ ھەلبىرپىت و ئەمەش ھەولكە بۆ ئەوھى
شانۆنامەكەى بخاتە چوارچىوھى بەجىھانىبوونەوھ. ھاوكات لەم
شانۆنامەيەدا بەراوردىك لە نىوان خۆشەويستىي بۆ خاكى مەرۆف
خۆى و تاسەى ژيانكى باشتردا دەكرىت. ئامانچ ئەوھى مەرۆف زىدى
خۆى بە زىندوووى و پىر لە ژيان رابگرىت. چەك و دەھۆل-چەكوش و

دەنگى سەگ-كەلەشىر كە وەك ھېما بەكار ھېندراون، نىشانەن بۇ ھەبوونى ژيان لەوئى و بۇ دواكەوتنى ژيان لەبەر بېدەنگى و بە چرپە دوان. ئەو ھەوزەھىشى كە چاوەرپى پېبوونى دەكرىت، ھاوسەنگىيەك لە نىوان چاوەرپىكردى مردن لە بېدەنگىدا و جۆش و چىژى ژياندا دروست دەكات.

لەم شانۆنامەيەى جويجەنئوغلۇدا وەك ئەوھى لە شانۆنامە ھېمادار و شىعر ئامپزەكانى مۆرىس ماتەرلېنكى بەلجىكايدا بەدى دەكرىت، بېدەنگى مردن تا رادەى "واز لە جەستە بەھېن، رۆحم بەدى"، يەك بە يەكى چىنەكانى بارى دەروونى مەرۆف ھەلدەداتەوھ. نووسەر، ناو مالاكە وەك ئەوھى لە شانۆنامەكەدا ھەيە، بە وشەگەلى چەسپاوى جۆرى مەرگ-بېدەنگى و پىرى پر دەكاتەوھ. ناواخنى ئەو وشانەش بە واتا پېچەوانەكانيان پر دەكاتەوھ.

لەم شانۆنامەيەدا زۆرتەر بايەخ بە چارەسەر و كەمتر بە كىشەكان دەدرىت.

تونجەر جويجەنئوغلۇ

نووسەرى شانۆ

دەرچووى كۆلچى زمان و مېژوو - جوگرافىيە سەر بە زانكۆى ئەنقەرەيە.

ئەندامى سەندىكاي نووسەرانى توركييا و لقى توركيياى يانەى قەلەم (P.E.N.) ى نىودەولەتتېيە.

لە قوتابخانەى بالاي موزىكى ناوھندىيە ھونەرىيە موزدەت گەزەن (MSM) مامۆستاي "نووسىنى درامايە".

مامۆستايە لە بەشى نووسىنى زانكۆى رۆژھەلاتى نىزىك لە قوبرس. پراوئىكارى دەزگاي چاپ و بلاوكردەنەوھى "مىتۆس بۆيوت" ە.

شانۆنامەكانى:

شەرى كويزان، مامۆستا، ژنانى بەلەنگان، كۆلانى داخراو، دۆسيە، بىگا - ۱۹۲۰، قومارچىيان، ھەلىكوپتەر، يلدەرم كەمال، ماترووشكا، مېوان، شەپقە، بۇياخچى، تۆفيقى نەيزەن، رېوبارى قزلئورماك، ھەرەسى بەفر، كى سەباحەت عەلىيە كوشت؟، شەوى سەوز، ئاخ ئەگەر ھەژارېك دەبووم، شانۆكاران، شى گىقارار، مستەفا كەمال، يانەى شەو.

خەلاتەكانى نووسەر:

لە توركييا و دەرەھەي ولات سەرچەم ۱۷ خەلاتى ۋەرگرتوۋە: تۆياڧ (۲)، يەكەتتىي ژنانى تورك (۱)، دامەزراۋەي ھونەرى ئەنقەرە (۲)، عەبدى ئىپەكچى (۱)، عىسمەت كونتاي (۱)، عەونى دىللىگىل (۱)، ئەنستىتوۋى شانۆى نىۋدەۋلەتى (۱)، قاسىد (۱)، لىۋنس (۱)، ۋەزارەتى كۆلتوۋرى (۱)، خەلاتى موحسەين ئەرتوغرول بۆ سەرکەۋتوتىن نووسەر (۱)، يۆگسلاۋيا (۱) ۋ ھۆلەندا (۱).

تا ئىستا شانۆنامەكانى نووسەر بۇ سەر ئەم زمانانە ۋەرگىڧدراۋن:

كوردى، رۋوسى، ئىنگلىزى، ئەلمانى، فەرەنسى، بولگارى، يۆنانى، مەكەدۆنى، سوئىدى، گورجى، ئوردوۋىي، ژاپۆنى، رۆمانى، ئازەرى، تەتەرى، پۆلۆنى، چۋاشى، سربى، ئىسپانى، عەرەبى، فارسى، كازاخى، چىنى ۋ... ھتد.

ھەندىك لە شانۆنامەكانى نووسەر، لە سەرۋى ھەموۋيانەۋە ھەرەسى بەفر، ماترووشكا، بۆياخچى، ژنانى بەلەنگان، رۋوبارى قزلئرماك، كۆلانى داخراۋ، دۆسىيە، ھەلىكۆپتەر، شەپقە ۋ مېۋان لە نىزىكەي ۴۰ ولاتى جىهان پىشان دەدرىن، يان لە بەرنامەي پىشانداندا دانراۋن.

دېھەنى سەر شانۆ:

ناۋەھەي مالىكى يەك نەۋمى لە گوندىكى بچوۋكى بە شاخ دەۋرەدراۋدا كە مالىكى چىايى دەھىنپتەۋە بىرى مرقۇف... لە پەنجەرەكانەۋە چلوۋرەي لە سەربانەۋە شۆرەۋەبوۋ دەبىندىت. دوو تەفەنگ بە دىۋاردا ھەلۋاسراۋن، رۋوى لوۋلەكانىيان لە يەكتەرە ۋ

قۇناغەكانىيان لە يەكتەر دوۋر كەۋتوۋنەتەۋە ۋ شىۋەيەكى نىمچە رازاۋەيان ۋەرگرتوۋە...

لاي چەپەۋە ژوۋرىك ھەيە ۋ لە ناۋەرەاستىشدا ھۆلىكى گەرە. لاي رەستىشەۋە دەرگەيەك ھەيە بەسەر ژوۋرىكى تردا دەرگىتەۋە. دەرگەي دەرەۋەش رىك دەكەۋپتە ناۋەرەاستەۋە.

سۆپايەكى سەرەتايى لە ناۋەرەاستى ژوۋرەكەدا ھەيە. برىك پارچە دار ۋ تەختەش بەجۋانى لە تەنىشتى رىز كراۋە. لەسەر زەۋى كلیم پارخراۋە ۋ چەند قالچكەيەكىش بە دىۋاردا ھەلۋاسراۋن.

ھەر لە ناۋەرەاستى ھۆلدا دەھۆلىك ۋ چەكوشىكىش ھەيە. لە گۆشەيەك دانراۋن ۋ ھەر دەلىپت چاۋەرپى رۆژىك دەكەن دەنگيان لىۋە بىت...

لە ژوۋرى لاي چەپ ژنى گەنج ۋ پىۋى گەنج لە پىخەۋدا نوۋستوۋن. پىرەژن لە تەنىشت سۆپاي ناۋ ھۆلەكەۋە راکشاۋە، چاۋى بىرپەتە بنمىچ ۋ لە نىۋان خەۋ ۋ بىدارىدا چاۋەرپى دەكات.

پىرەمىرد لە تەنىشت پىرەژنەۋە راکشاۋە ۋ ۋەك مردوۋ بىدەنگ لىي نوۋستوۋە. تەنانەت ھەست بە ھەبوۋنى ناكرىت...

پىۋ ۋ نىش لە ژوۋرى لاي راست نوۋستوۋن...

ھەموۋان لە پىخەۋى سەر زەۋىدان...

بەشەكانى مال بە دىۋار جىا نەكراۋنەتەۋە...

دېمەنەكان راستەقىنە نىن، سەمبولىن...

بەتەۋاۋى بىدەنگى بالادەستە...

ئەم بىدەنگىيە بەدرىژايى نواندى شانوۋكە ۋ تا بەرەۋ كۆتايى بەردەۋام دەبىت. رۆيشتن ۋ شوپن گۆرىنەكان بە ھىمنى ۋ بىدەنگى

ئەنجام دەدرېن. جوولەكان لە جوولەى ناو فىلمى خاوكراوه دەچن.
گفتوگۆكان تا رادەى چرپەدوو نزم.

پيويستە ئەكتەرەكان بەپەرۆشىي خويان بۆ قسه نەکردن بە دەنگى
بەرز و دەنگ دەرنەکردن لە بينەران بگەيەنن و بەردەوام ترسى خويان
لەو مەسەلەيه پيشان بەدن.

كەسەكان

پيرەژن: لە حەفتاكانى تەمەندايه. زۆر باش خۆى پاراستووه... بۆ
ئەوهى سەرنج بۆ سەر خۆى رابكيشييت، وا خۆى پيشان دەدات
وهك ئەوهى نەتوانييت بروات بەرپوه.

پيرەمپرد: لە هەشتاكانى تەمەندايه. تەنيا بە بەكارهيتانى گۆچان
دەتوانييت رى بكات.

ژنى گەنج: ١٨ سالانه

پياوى گەنج: ٢٠ سالانه

پياو: ٥٠ سالانه

ژن: ٤٥ سالانه

مامان: ٤٠ سالانه

سەرۆك (پياو): ٧٥ سالانه

ئەندامى ژن: ٧٠ سالانه

ئەندامى پياو: ٦٠ سالانه

١- پاسەوان: ٣٥ سالانه

٢- پاسەوان: ٣٥ سالانه

زەمان: رۆژگارى ئەمرومان

شوين: هەر ولاتيک بيت

پتوہی دیارہ دووگیانہ..

پیرہژن ھست دھکات وا ژنی گہنج بۆ لای دیت. به خواردنهکانی
ناو دهمییهوه دهچیتہ پیخهوهوه. خوئی وهک نووستوو پیشان دہدات..
تہنانہت لیفہکەش لەسەر خوئی لا دہبات بۆ ئەوہی ژنی گہنج بەزہیی
پیدا بیتوہه..

ژنی گہنج بیدہنگ دہروات. لە پشدا دەچیتہ ھۆلی دانیشتن و
پاشان ئاودہست.

پیرہژن بہ چاوهکانی چاودیری ژنی گہنج دھکات.

ژنی گہنج پاش تاویک دہگہریتہوہ بۆ ھۆلی دانیشتن. وا دیتہ پیش
چاو وهک ئەوہی ئاسووودہ بوویت. بہہمان وریایی دہروات. وا
دہزانیت پیرہژن نووستووہ و دای دہپۆشیت. کاتیک ئەم دہگہریتہوہ بۆ
ژووری خوئی، پیرہژن لە سہریکەوہ شادمانہ بہ گہیشتن بہ ئامانج و لە
سہریکی ترہوہ، بہبیدہنگی شتہکانی ناو دہمی دہجویت..
ژنی گہنج لە پیخهوی خویدا رادہکشیت.

ئەمجار پیاو ھەلدہسیت، لە ژوورہوہ دیتہ دہری، بہ ھۆلی دانیشتندا
تۆ دہپریت و بیدہنگ دەچیتہ دہری.

پیرہژن دیسان خوئی وهک نووستوو پیشان دہدات.. دہزانیت پیاو
دہگہریتہوہ، بۆیہ سہرلہنوئی لیفہی سہر خوئی لا دہبات.
پاش تاویک پیاو دہگہریتہوہ.

پیاو لیفہی پیرہژن دہداتہوہ بہسہریدا.. دەچیتہوہ ژووری خوئی و لە
جیگہدا درپژ دہبیت..

پیرہژن دیسان چاوی کردووہتہوہ و سہری جاریک بہلای راست و
جاریک بہلای چہپدا دہسوورینیت و نوومی بیرکردنہوہ دہبیت.

بہشی یهکهم

۱

(ھەتاو ھیدی ھیدی ھەلدیت..)

نہ ھەپەھی سەگ دیت و نہ قووقەھی کەلەشییر.. بیدہنگی و
کشوماتییہکی قورس بالادہستہ..

لەگەل ھەلھاتنی رۆژدا رەنگیکی زۆر سپی لە ژوورہوہ دہدات.
وہک ئەوہ وایہ بیدہنگیش ھاوتہریب لەگەل ئەمدا روو لە زیادبوون
بکات.

پیرہژن دواي ئەوہی لە نووستنی ھەمووان دلنیا دہبیت،
ھەلدہسیت.

بەبیدہنگی دہروات بۆ ئاودہست. دواي تاویک دہگہریتہوہ و چہند
شتیک لە زہویی نیمچہ ئاشپەزخانہ ھەلدہگریت و خیرا خیرا
دہیانخوات. لەلایہکی تریش، سہیری ئەملا و ئەولای خوئی دھکات بۆ
ئەوہی ئاشکرا نہبیت..

ژنی گہنج لە جیگہدا راست دہبیتہوہ، خەو بہری نہداوہ و چاوی
خوئی ھەلدہگۆفیت.

ئاشکرایہ ئازاری ھەیہ. تاویک دوودلہ لەوہی میردی لە خەو
ھۆشیار بکاتہوہ، یان نا. واز دہینیت، بہبیدہنگی لە جیگہدا
ھەلدہسیتہ سہری.

ژنی گهنج دیسان له پر به نازاره وه له پیخهوی خویدا راست
دهبیته وه .. پی دهجیت دیسان ژانی هه بیت ..)

ژنی گهنج:

(به دهستی پال به میردییه وه ده نیت) هه لسه .

پیاوی گهنج:

(به چاوی خه والوو وه) چیه؟

ژنی گهنج:

سکم ..

پیاوی گهنج:

چی بووه؟

ژنی گهنج:

دیشیت .

پیاوی گهنج:

برۆ بۆ ئاودهست .

ژنی گهنج:

چووم .

پیاوی گهنج:

ئه دی چی؟

ژنی گهنج:

دیسان سه ری هه لدا یه وه .. ده ترسم .

پیاوی گهنج:

(بی ئه وهی خویشی بر وا بکات) له چی ده ترسیت؟

ژنی گهنج:

له چی؟

پیاوی گهنج:

دیاره سه رمات بووه . (له گه ل ئه وه شدا نیگه رانه) ئه ی ده بیت

چی تر بیت؟

(بیده نگی)

پیاوی گهنج:

چونی؟

ژنی گهنج:

به سه رچوو .

پیاوی گهنج:

هیچ شتیکی مایه ی ترس له ئارادا نییه .

ژنی گهنج:

تاویک .. وام زانی .

پیاوی گهنج:

چی؟

ژنی گهنج:

وام زانی ژانم گرتوو .

پیاوی گهنج:

جا شتی وا ده بیت؟

ژنی گهنج:

ئه ی ئه م نازاره له کوپه دیت؟

پیاوی گهنج:

سک ئاوسان و ئازارت لی تیک چووہ.

ژنی گهنج:

لہقہی لیم دا .. لہقہم لی دہدات.

پیاوی گهنج:

(دہست دہبات بو سکی ژنہکھی .. بہ کامہرانی پی دہکهنیت)

چہند جوانہ! لہوہ دہچیت پلہلی بیت.

ژنی گهنج:

پیویستہ تا چہند رۆژیکی تر ددان بہخویدا بگریت ..

پیاوی گهنج:

(دہستی ژنہکھی دہگریت) ئەو ترسانہ لہ سہرت دہرہیتنہ.

بہ لایہنی کہمہوہ مانگیکی تریش کاتت ہہیہ. ہیچ شتیکی

مایہی ترس لہ ئارادا نییہ. ہہرگیز لہم ناوہ نہبندراوہ منداآ

پیشوہخت لہ دایک ببیت. مہگہر داپیرہم ئەمانہی بوآ باس

نہکرد؟

ژنی گهنج:

بہ لآم لہ دایکبونی پیشوہخت رووی داوہ.

پیاوی گهنج:

لہ کیت بیستووہ؟

ژنی گهنج:

لہ داپیرہم.

پیاوی گهنج:

بہ لآم ئەوہ زۆر لہمہوہر بووہ.

ژنی گهنج:

جیاوازی چییہ؟

پیاوی گهنج:

(وہک ئەوہی بہ لایہوہ گرینگ نہبیت) ئەو کاتہ ئیمہ ہیشتا لہ

دایک نہبووویوین ..

ژنی گهنج:

ژنہی دووگیان بہزیندووی لہ دارہباز نراوہ.

پیاوی گهنج:

ئەمہی بوآ گتیرایہوہ؟

ژنی گهنج:

گویم لی بوو بو دایکتی دہگتیرایہوہ.

پیاوی گهنج:

ئەو شتانہ رۆیشتن و برانہوہ. جاریکی تریش شتی وا رووی

نہدایہوہ. پیویستہ کہمیکی تر بخہویت.

(ژنی گهنج چاوانی لیک دهنیت و ہہول دہدات بخہویت. ئەمجار

پیاوی گهنج ئوقرہی لی دہبریت. دہست بہ قزی ژنہکھیدا

دہہینیت، بہ لآم خہیالی رۆیشتووہ. ئەو سپیہتیہی لہ دہرہوہ

دیت، لہ بہرزترین ئاستدایہ، بہ لآم بیدہنگی توآینہر تا دیت

گہورہ دہبیتہوہ.)

ژنی گهنج:

(چاوانی ہہلدینیت) باشہ ئەگہر بہراستی ژانم بگرتایہ؟

پیاوی گهنج:

شتی وا نابیت.

ژنی گهنج:

بۆچی؟

پیاوی گهنج:

چونکه بهسالآچووان حسیبی هه موو شتیك دهكهن.

ژنی گهنج:

هیچ بهه له دا ناچن؟

پیاوی گهنج:

نه خیر!

ژنی گهنج:

بۆچی؟

پیاوی گهنج:

چونکه ئەگەر هه له بکهن، له سهریان دهکه ویت.

ژنی گهنج:

به لام تۆیش ترسایت.

(ببدهنگی)

پیاوی گهنج:

مهگەر شتیکی ئاسایی نییه؟

ژنی گهنج:

کهواته ترسه کهی منیش ئاسایییه.

پیاوی گهنج:

منیش پیچه وانهم نهگوت. به لام شتیکی لهو جوړه له ئارادا

نییه. ئاشکرایه ئەگەر دواى دوو رۆژى تر بیت، هیچ ترسیك له

گۆریدا نامینیت. تهنانهت ئەسپ، کەر، سهگ، مانگا، مه،
که له باب و مریشکه کانیشمان دهیندرینهوه. ئەگەر تهنانهت بۆ
سى مانگیش بووه. پاشان تۆ بهدم تهقاندنی تفهنگهوه مندالت
دهبیت. کۆرپه کهمان یه کهم زریکهی ژيانى دهکات و ئیمهش
ترسمان له قیژه کردنی نابیت. چهندين جار دهقیژینیت! ئەوانی
تریش ناترسن، چونکه ئەو کاته مهترسی نامینیت. (دهست به
قژی ژنی گهنجا دهینیت) هه مووان گۆرانى دهلین. تهنانهت
هه ره بهسالآچووانیش مهستی مهست دهبین و له مهیدان سهما
دهکهن. ریک سى مانگ.. سى مانگ رهوش بهو جوړه بهردهوام
دهبیت. پاشان له گهل بارینی یه کهم بهفردا کۆرپه کهمان
هه لدهگرین، بهناو چیا یه کاندایه دهروین و لیره نامینین بۆ ئەوهی
جگه رگۆشه ی خویمان بى ترس گهوره بکهن. ئەوانهشی له گهل
ئاژه له کانیاندا هاتوون، بههه مان شیوه دهگه رینهوه، چونکه
ئه سهپهکان دهحیلین، که رهکان دهزه رین، سهگه کان دهوهرن،
مانگاکان دهبو رین، که له شیرهکان دهقوو قین و مریشکهکان
گارهگار دهکهن. رازیکت بۆ بدرکینم؟

ژنی گهنج:

بیلى.

پیاوی گهنج:

ههروهک ئەو گهنجانەى پیش ئیمه رویشتوون، جاریکى تریش
هه رگیز ناگه رینهوه بۆ ئەم ناوه. دهروین و بهکامى دلئى خویمان
دهژین. بى ترس دهژین تا ئەو کاتهى ههست دهکهن و له مردن
نیزیک دهبینهوه، ئەوسا وهک باب و باپیرانمانان دهگه رینهوه
بۆ ئیره.

ژنی گهنج:

له هاوینیشدا ناگه پئینهوه؟

پیاوی گهنج:

تۆ و کوره که مان نا، به لام من دیم، چونکه ده بیت خوراکی
زستان بۆ ئەوانه ی ئیره بهینم. ئەم هه موو خه لکه بۆ ئارد و
شه کر و خوی چی بکه ن؟

ژنی گهنج:

گوتت تۆ و کوره که مان.. به چیدا ده زانیت کورمان ده بیت؟
له وانه يشه کچمان ببیت.

پیاوی گهنج:

له وانه يشه ... ئەوه هه روا به ده ممدات.

ژنی گهنج:

به لام منیش ده مه ویت دایک و باوکم ببینم. ناتوانم به رگه ی
دووریان بگرم.

پیاوی گهنج:

چی به ئیره وه گر بیان ده دات؟ ده توانن له گه ل ئیمه دا بێن.

ژنی گهنج:

که واته با دایک و باوکی تۆیش بێن! ئەگه ر هه موومان پیکه وه
برۆین، پیاویست ناکات تۆیش جارێکی تر به شیوه ی کاتی بۆ
ئیره بگه ر پئینه وه.

پیاوی گهنج:

ئه وانه ی ئیمه نایه ن، چونکه با پیره م و داپیره م بۆ مردن

گه راونه ته وه بۆ ئیره. واز له وانه ی ئیمه بهینه. با ئیمه مندالی
خۆمان به خێو بکهین و وا بکهین بۆ ترس پۆ بگات. (هه ست
ناکات ژنی گهنج نووستوه) زانایه کی ژیر ئەمه ی گوتوه:
"بیدهنگی و ترس توانای بیره کردنه وه په ک ده خه ن. ترس دۆخیکه
بیری مرۆف ده شیوینیت و له رۆ ده ری ده کات. ئەم راستیه ی
که ترسی پۆ ده لێن و سه ری هه موومانی سوڤ هیناوه، مه هیلن
تووشی منداله کانتان بیت." نه خیر، نا هیلم.

(پیاوی گهنج حالی ده بیت ژنه که ی نووستوه. له سه رخۆ
هه لده سیّت و ده چپته هۆلی دانیشن. پیره ژن دیسان خۆی وه ک
نووستوو لی ده کات.)

پیاوی گهنج:

دا پیره، ده زانم نه نووستوویت.

پیره ژن:

چی بووه کورم؟

پیاوی گهنج:

شتیکت لی ده پرسم.

پیره ژن:

بپرسه.

پیاوی گهنج:

دوینی شتیکت بۆ دایکم گهراوه ته وه. باسی که سیکت کردوه
پیشوهخت مندالی بووه. له سه رده میکی زۆر کۆندا.

پیره ژن:

(به گومانه وه) ئەمه چی پئوه ندی به تۆوه هه یه؟

پیاوی گهنج:

ژنه که م زور ترساوه.

پیرهزن:

بوچی دهرسیت؟ خو نه و کیشه یه کی له و جوړه ی نییه!

پیاوی گهنج:

نییه تی، به لام زور ترساوه. گهنج و بی نه زمونه.

پیرهزن:

(به چیژوه) نه و سهرده مانه وهک هاوسه ری تو گهنج بووم. چوار کچ بووین تازه شوومان کردبوو. هه مووشمان زه ماوهندی زور رازاوه مان بو کرابوو. به لام پتویست بوو چوار مانگ چاوه ری شوهی بوو کینی بکه یین. به سالآچووانی نه و سهرده مه نه مه یان بو هه مووشمان گتیرایه وه. سیانمان توانیمان خو مان له پیاوه کانمان دوور رابگرین. به لام یه کی کمان هه له ی کرد. هه موو شه ویک یه کیان ددی. دوا یی؟ سی مانگ پیش تپه رینی ترسی هه ره سی به فر ژانی زایین دهستی پی کرد. دوا ییش رووداو قه وما.

پیاوی گهنج:

چی رووی دا؟

پیرهزن:

رپساکان ئاشکران. یه کسه ر مامان بانگ کرا. هه موو شتیک راست و دروست بوو. دادوهران کـوـ بوونه وه و بریاری چاوه روانکراو دهرچوو. نه و دهسته خوشکه مان نرایه ناو داره باز و له یه کی که له گوړه پیشو هخت هه لکه ندر او هکاندا

زینده به چال کرا.

پیاوی گهنج:

میرده که ی چی کرد؟

پیرهزن:

فرمی سکی زوری رشت. بو ریگرتن له جیبه جیکردنی بریار پارایه وه، لالایه وه، ته نانه ت داوای له دهسته ی دادوهران کرد نه ویش بنیژن. به لام پیان گوت هیچ شتیک ناکریت و نه وه شیان رت کرده وه له گه ل ژنه که یدا زینده به چال بکریت.

پیاوی گهنج:

دوا یی؟

پیرهزن:

کاتیک مه ترسی هه ره سی به فر تی په ری و داره باز کرایه وه، سی مانگ تی په ری بوو. ئیتر نه توانرا هیچ بو نه و دهسته خوشکه مان بکریت.

پیاوی گهنج:

به لام نه وه رهفتاریکی نامرؤیییه.

پیرهزن:

بو نه وه ی نه وانی تر بیژن، پتویست بوو واکریت. مرؤف سوور بزانتیت ترسی هه ره سی به فر له نارادایه، نابیت ژیانی که سانی تر بخاته مه ترسییه وه! دهکرا له وه زیاتر چی بکریت؟

پیاوی گهنج:

چوو زانم؟ دهکرا له کاتی مندال بووندا ده می ژنه به سترابایه و به و جوړه ری له دهرچوونی دهنگی قیژه ی بگیرابایه.

پیرهڙن:

جیگه دهردهچیت. ههول ددهات میردی خوی هوشیار نهکاتهوه
 و لهسهرخو له ژوور دهردهچیت. لهگهله پیرهژندا نیگیان
 یهکانگیر دهبیت.)

پیرهڙن:

(ناماژه بو ئاودهست دهکات) کورهکته تی تیدا یه.

ژن:

بوچی نهنووستوویت؟

پیرهڙن:

برسیم بوو.

ژن:

(خوی لی نه بان دهکات) کهمیکی تریش بنوو!
 (پیاویش ههلساوه و به بیدهنگی هاتووه.)

پیرهڙن:

(هاتنی کورهکتهی دهبینیت، به لام وا رهفتار دهکات وهک نهوهی
 ههستی به هاتنی نهکردبیت) برسیم بوو، برسی!

ژن:

چاوه ری هه موو شتیک هه له من دهکتهیت.

پیرهڙن:

بوچی نهگه بمتوانیبا به پیوه رابوهستم، منهتم به تو دهبوو؟

ژن:

(چهند شتیک ناماده دهکات و دهیخاته بهردهستی پیرهڙن.)
 مه پریژه جیگه وه.

دهزانیت بیرکردنه وهمان لهو جوړه شتانه به هه موو شیوهیه که
 قهدهخهیه. له رابردووشدا وابوو، ئیستاش هه ر وایه. ئیمه ی
 ژنان بی نهوهی بهیلین کهس ههستی پی بکات، نهوهمان تاقی
 کردهوه. به لام کهه؟ پاش نهوهی ترس رهوییه وه و یهک بهدوای
 یه کدا مندالمان بوو، وهک بلایت ترسمان له هه ر هسی بهفر
 هه بیت، هه موومان بیدهنگ بین. به لام قیژهی ساوایان گهیشته
 کهشکه لانی ئاسمان. له گردهکان به جوړیک دهنگی ددهایه وه،
 ده مانگوت ئیستا نا ئیستا هه رس دههینیت و دهر ووخیت
 بهسه رماندا. قیژهی ته نانهت یهک کوړپهش واتای مه رگی
 هه موومان دهگه یه نیت. له بیرت نه چیت، ته نانهت بی به زه بیترین
 ریساش بو بهخته وه ری مرؤفه.

پیاوی گنج:

نهوه چ جوړه بهخته وه رییه کهه؟ نهوه چ ویژدانیکه له پیناوی
 کامه رانیی نهوانی تر دا که سیک به زیندووی بخریته ژیر
 گلوه؟

پیرهڙن:

کی نه شتانه ی ناخنیوه ته میشتکه وه؟ خه یال لهو جوړه شتانه
 مه ده. رووی دا و پرایه وه. گو تراوه به لایهک له هه زار ناموژگاری
 باشته. له وانیه له بهر نهو مردنه بیت که ماوهی په نجا ساله
 هیچی تر لای ئیمه رووی نه داوه.

(پیاوی گنج ماوهیه که بیدهنگ ده بیت. پاشان دهچیت بو
 ئاودهست. له ژووری ته نیشته وه ژن هه لدهسیت و به بیدهنگی له

پیرهژن:

كهی رشتوومه؟

ژن:

نه مگوت پړاندووته، گوتم مه پریژه.

پیرهژن:

ئه گهر نه مرشتووه، بۆچی ده لیت مه پریژه؟ كهواته ئاگه له خوومه.

ژن:

له خوړا قسه م تى ده گريت!

پیرهژن:

ئه گهر تو زه مين خوښ نه كهيت، من له خوومه وه قسه تى ناگرم.

ژن:

باشه، مادام وايه، تيم بگره!

پیرهژن:

به وشكى به گهروودا ناچيته خواری!

ژن:

خو به ناخپرى گيان داواى چايم لى ناكهيت!

پیرهژن:

كه ميك ئاو به سه.

(پياو به پشوو دريژى گويى بو قسه كان راگرتووه. به تيله چاو

بو ژنه كهى د پروانيت.)

پياو:

(به ژنه كهى) كارمان زوره. پيوسته خو مان ناماده بكهين.

ژن:

ليره بوويت؟

پياو:

هه مووان هه لبيينه.

ژن:

(زور بيدهنگتر) ئه گهر دا يكت بو ارمان بدات.

(پيرهژن به ناماژه له كورى خوى ده گه يه نيت كور هزا كهى له

ئاودهسته.)

پیرهژن:

ئاو!

(ژن به دهم بوله بوله وه ئاوى دهادتى. پاشان روو له شويى سوپا

دهكات و به بيدهنگى تىكى دهادت. ناگر به جوانى دهردهكه ویت.

كه ميك ئاوى تر دهكات ه كترى گه ورهى سه سوپاوه.

پياو نيزيك ده بيته وه و دهست به گونای پيرهژندا ده ينييت.

پيرهژن به چاو لای ئه و گازنده له ژن دهكات. پياو راهاتووه،

چهند ناماژه يه ك به واتای "ئيداره بکه" دهكات.

پياوى گهنج ديت. پياو ناماژه بو كور هكهى دهكات بچيت ژنى

خوى هه لبيسييت. پياوى گهنج به ناماژهى سه به لى بو

دهكات، دهچيته ژورره وه، خوى دهچه مي نيته وه و دهست به قژى

ژنى گه نجا ده ينييت.

ژنى گهنج دهستى مي ردی ده گريت و تاويك به كامه رانى چاو هري

دهكات.)

پیاوی گهنج:

ئېستا چۆنیت؟

ژنی گهنج:

باشم.

پیاوی گهنج:

ئى من گوتم باش دهبیت. (بیدهنگى.) کارمان زۆر زۆره. باش دهبیت ئەگەر هه‌لبسیت.

(ژنی گهنجیش هه‌لبسه‌سیت. به بیدهنگى پېخه‌و و لېفه‌كو دهکاته‌وه. مێردى چاوه‌رێتى دهکات و هه‌ردووکیان پیکه‌وه دهچنه هۆلى دانیشتن. ژن و ژنی گهنج خوانى سه‌ر زهوى ئاماده دهکهن. پیاو و پیاوی گهنج تفه‌نگه‌کان له دیوار داده‌گرن.

پیاوی گهنج تووره‌که‌یه‌ک ده‌هینیت، پیاو چه‌ند که‌ره‌سته‌یه‌کی لى‌ دهرده‌هینیت، ده‌ست دهکات به‌ پاک‌کردنه‌وه‌ی یه‌کێک له تفه‌نگه‌کان و هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو بو‌ پیاوی گهنج پوونى دهکاته‌وه.

کوری گهنجیش رێک لاسایی باوکی دهکاته‌وه و خه‌ریکی پاک‌کردنه‌وه‌ی تفه‌نگى به‌رده‌ستی خۆیه‌تى.

ژن و ژنی گهنجیش له‌سه‌ر شێوازى دیمه‌نى فیلمى خاو له سه‌رێکه‌وه خوان ئاماده دهکهن و له سه‌رێکی تره‌وه، ئەو ناوه‌كو دهکهنه‌وه.

له‌و نێوانه‌دا هه‌ردوو تفه‌نگه‌کانیش خاوی‌ن کراونه‌ته‌وه.

چای تى دهکهن.

پیاوی گهنج ده‌یه‌وێت فیشه‌ک بخاته تفه‌نگى خاوی‌نکراوه‌ی

به‌رده‌مى. پیاو چاره‌ی گرز دهکات و رێتى پى نادات.

پیاو:

ئېستا نابیت. هیشتا کاتى نه‌هاتوه.

پیاوی گهنج:

ئاوی هه‌وزه‌که چه‌ند به‌رز بووه‌ته‌وه؟

پیاو:

(به ده‌ست ئاماژه دهکات) هیشتا سى‌ په‌نجه‌ی ماوه پر بیت. (به‌هه‌مان وریایی و کارقایمى تفه‌نگه‌کان له شوینى خۆیان هه‌لبه‌واسنه‌وه. له کاتیکدا ژنه‌کان خه‌ریکی دواين ئاماده‌کارییه‌کانى خوانن، پیاوی گهنج فیشه‌که‌کان دهکاته‌وه قوتوو و له شوینى نيزیک له تفه‌نگه‌کان دایان ده‌نیت. پاشان ئاو دهکات به‌ده‌ستی باوکیدا و ئەویش ده‌موچاوى ده‌شوات.)

پیاوی گهنج:

سه‌رێکی هه‌وزه‌که بکه‌م؟

پیاو:

ئەگەر له بارى له‌شت گران نییه، سه‌یر بکه.

(پیاوی گهنج به بیدهنگى ده‌چیته‌ ده‌رى. ون ده‌بیت. ژنه‌کانیش دواين پێداویستیه‌کانى خوانى سه‌ر زهوى ئاماده دهکهن.)

پیاوی گهنج:

(ده‌گه‌ریته‌وه و به‌ده‌ستى ئاماژه دهکات.) دوو په‌نجه و نیوی ماوه.

پیاو:

باشه. خوا بکه‌م ئەمرۆ پر بیت و تفه‌نگه‌کان به‌تەقینین. به‌لام

هه ره درهنگ تا سبهی شهو پر دهبیت.

پیاوی گنج:

خوا یار بیت! بۆ ئهوهی زۆریش دوا نهکهویت!

پیاو:

ئهو پشووکورتیه له پای چی؟ با یهک دوو پوژ دوا بکهویت، بهلام بۆ بهلا بیت! خو کس راومان نایت!

(له پیشدا پیاو له دهوری خوان دادهنیشیت. پاشان ئهوانی تر.)

پیاو:

بۆچی باوکمت ههلهساند؟

پیرهزن:

با به ئاسوودهیی نان بخوین، خو م تیر دهخوم و پاشان خواردنی دهدهمی. با ئیستا نهبیت به تهوق و له پیمان نهئالیت. دهزانن چ پیاویک بوو؟ بههیچ جوړیک زهوت نهدهکرا. پیشینانیش گوتوو یانه گورگ پتویسته پیربونی خو بیبیت. ئهوهتا ببینن. گورگ کاتیک پیر دهبیت، وای لی دیت.

ژن:

هه موو ژنیک خوژگهی پیاویکی وا دهخوازیت. هه موو شتیکت بۆ جیبه جۆ دهکات.

پیرهزن:

(پیکه نینیکی تال پۆ دهکه نیت) بروات بهو قسهیه ههیه!
(هه موو ههول ددهن بهوپه ری بیدهنگی چای بخونهوه و

گه دهیان پر بکهن. ژنی گنج چای بۆ ئهوانی تر تۆ دهکاتهوه.
پیرهزن کاتیک شتهکانی بهردهستی تهواو دهبیت، قۆلی کوری خوئی دهگوشیت و داوای شتی تری لی دهکات. هه ندیک جاریش داوا له کورهنزاکه ی دهکات. بهلام بهردهوام بهدزیی ژنهوه. له پر پیره میرد له جیگه دا راست دهبیتهوه. بی واتایانه سهیری ئهوانه ی دهوری خوان دهکات.)

پیرهزن:

وه ره به رهوه. (پوو لهوانی تر دهکات) ری بکه نهوه، با نیزیکی بیتهوه. وه ره پیشهوه. (به دهست رای دهکیشیت و ههول ددهات له خوان نیزیکی بخاتهوه.) ده وه ره به رهوه!
(پیاویش یارمهتی ددهات. پیرهزن ههول ددهات هه ندیک شت بکاته دهمی میردیهوه. پیره میرد به دژواری قووتی ددهات وهک ئهوهی دهرمانیکی تال بخواتهوه.)

پیرهزن:

(دهست بهرز دهکات و له خوا دهپارپتهوه) پهروهردگارم! مه مگه یه نه بهو حاله. هه ر پوژیک واده ی مه رگم هات، به بیدهنگی بمبه رهوه بۆ خو ت.

پیره میرد:

(به دهنگیکی زۆر نزمتر له دهنگی ئهوانی تر، دهنگیک که به ئاسته م ده بیستری ت) هه مووان رویشتن. منیش رویشتم.

پیاو:

نانه کهت بخۆ با به.

پیره میترد:

گه نجان هه موو ریویشتن و نه گه رانه وه. به لام ئیمه چیمان کرد؟ گه راپینه وه. دواى به سه رچوونی هه ر زستانیک گه راپینه وه. به دریژایی زستان کارمان کرد و به دهستکه وتی ئارد، شه کر، خوئی، گهنم و جووه گه راپینه وه بو ئه وهی ئه وه موو خه لکه له زستاندا بیخون. هه موو سالییک ئیوه مان فیر کرد بیدهنگتر بن و خوومان گه راپینه وه. ئیتر هه موومان لی ره بن. بویه مافی منه یه که م کهس خو م تفهنگ بته قینم. ئه مه هه موو سالییک هه ر وا بووه. ئیستاش هه ر وا ده بیت. له مه ودواش هه ر وا ده بیت.

پیاو:

گه دت پر بکه بابه.

پیره میترد:

جوامیر و ئازا ئه وه که سه یه ساواى خوئی گه وره بکات و بگه ریته وه. ئازا ئه وه که سه یه تامی هاوارکردن بزانییت و سه ره رای ئه وه ش هاتنه وه هه لبب ژیرییت. ئایا کهس هیچ قسه یه کی هه یه له دژی ئازایه تیی من؟ (بیدهنگی). کهی تفهنگه کان ده ته قینین؟

پیاو:

له وانیه سه بهینی بابه.

پیره میترد:

فه راموشم ده کهن. گوایه وه که فیلی نیریک له سه ره مه رگ بو خاکی خو م گه راپومه ته وه.

پیاو:

بابه، چی ده لاین با بیلین. هه مووان ده زانن تو له بهر خوشه ویستی خاک بو ئیره گه راپوته وه.

پیره میترد:

(دهگری) له راستیدا ئه گه ر بپرسیت، خویشم به ته واوی نازانم بوچی گه راپومه ته وه. ئیتر نه خواردن و نه خواردنه وه هیچ تام و چیژیکم پی نابه خشن... ته نانه ت ته قاندنی تفهنگیش. نه بالنده ده جریوینیت و نه ددان هیچ ده بریت! توخوا ئه مه ژیانه!

پیره زن:

(له بهر خو یه وه) ددانه کانت هه موو کات تیژ بوون و بالنده شت هیچ کاتیک بیدهنگ نه بوو! رازی به به ژیانى رابردوت! (روو له میردی خوئی دهکات) دهی وه که شیت قسه مه که!

ژن:

(به ته واوی بیدهنگه) بیزار بووم!

پیره میترد:

برادر! ئه گه ر له ژیاندا بیت، پیویسته مه لت بخوینیت و ددانت توانای برینی هه بیت! ئه وسا من ده لیم مروف ده ژی.

پیره زن:

روژانی جریواندنی بالنده که شتمان دی! هه مووان چیژ و خوشییان لی وه رگرت. بوچی مه گه ر سوودی بو ئیمه هه بوو؟

پیره میتر:

ئه گه ر نرخى نه زانییت، بیگومان سوودی نابیت.

پیرهژن:

تۆ ئەگەر بتهوئیت بالندهكەت رۆژی سى جار بجرىوئیت، نه نرخ
دهمئیت و نه حەز! ئەگەر هەموو رۆژیک هەنگوینیش بخوئیت،
لیی بیزار دەبیت!

پیرهمێرد:

جا ئەگەر تۆ نهتهوئیت بجرىوئیت، كەسانی تر دەبخەنه
جرىوئیت. هەندیک لای خوئیت بەدوای تاوانباریدا بگەرێ!

پیرهژن:

چاك دەستی كردوو به چەنەبازی! نەمردم و خوا ئەو
رۆژهی پيشان دام تیدا بالندهكەت بیدەنگ ببینم! ئیتەر
بشمرم خەمم نییه! (تووڕه دەبیت) چایهكەت بخۆرەوه! چای
خواردنەوه پئویستی به ددان نییه! بروانه، بهیى ددانیش
هەندیک شت دەكەوئیتە گەدەتهوه. خو ئەگەر مەلهكەت
نهجرىوئیت، هەولدانیش بى سووده!

پیرهمێرد:

(هەلدهچیت) بەسە پیرهژن! دەست مەخەرە هەموو شتیکمەوه!

پیرهژن:

مادام وایه، باشه. كەمیک زیاتر بسووتی به دەردی خوئتهوه!
بگری! بگری! ئاسووده دەبیت، بگری!
(پیرهمێرد بەكپی دەگری و ئەوانی تر له خواردنی تاشتی
بەردەوامن. دەوروبەر تهواو رووناك بووتهوه، وهك ئەوهی هەتاو
له ژوورهه بیت. پیرهمێردیش چای دهخواتهوه و بەرچای تهواو
دەكات. هەلدهسیت و دەرواته ئاودهست.

ژن و ژنی گەنج دەستیان کردوو به کوکردنەوهی خوان.
پیرهمێرد دیتەوه و دادەنیشیت.
له کاتیکدا ژنی گەنج به بیدەنگی له شوینی ئاشپەزخانه ئاسا
قاپ و قاچاخ دەشوئیت، پیرهمێرد به دەست ئاماژە بو ژن
دەكات جگەرەى بداتی.)

پیاو:

بیدەرێ!

(دانهیهك له جگەرە شاردر اوهكانی خوئی بو پیرهمێرد درێژ
دەكات. پیرهمێرد به خوشحالییهوه لپی وەردهگریت. به ئاماژە
كوری خوئی ئاگەدار دەكاتەوه بوئی دابگیرسیئیت. پیاو
جگەرەكەى باوكی دادەگیرسیئیت.)

پیرهمێرد:

(بهچێژەوه دووكەلى جگەرە هەلدهمژیت و دەبیاته ناو
سییهكانییهوه. ماوهیهك خەيالى دەروات. روو له كورپهكەى
دەكات) تۆ مامت نهناسی. ئەگەر له ژياندا بوایه، ئیستا لێره له
تهنیشتمهوه دەبوو. دوو سال له من گەرتر بوو. مندالیكى
داخراو بوو. هیچ قسهی نهدهکرد. هەموومان دەترساین
غەلبهغەلبیک دروست بیت و بهفری چیا هەرەس بهئیت. بهلام
ئەو زیاتر دەترسا. (ئاماژە بو ژوورهكە دەكات) به تەنیش
یهكەوه دەنووستین. هەندیک جار به شهوان له تاو مێردەزمه له
خهو هۆشیار دەبووهوه. سەرتاپای جهستهی له ئارهق دەنیش
لیم دەپرسی چی بوو. وهلامی نهدهدایهوه. پاشان رۆژیک دواى
ئەوهی بهلینى لیم وەرگرت بو كەسى ناگیرمهوه، هەموو

ترسه‌کانی خوئی بۆم هه‌لرشت. باسی ئه‌وه‌ی هه‌ر له خوئی‌هوه هه‌ست ده‌کات دوور نییه به‌گرمه‌یه‌کی هه‌ور کۆتا به هه‌موو شتیک بیت. "با چه‌ندی ده‌مانه‌وێت وریا بین، باشه ئه‌گه‌ر که‌سیکی تر هه‌له‌یه‌کی کرد؟ له چاوترووکاندنیکدا له‌ناو ده‌چین. گرمه‌یه‌ک و نامینین! هیچمان له ده‌ست نایه‌ت. په‌روه‌ردگارم، بیچاره‌یی شتیکی چه‌ند خراپه!" ده‌ترسا و هه‌موو ژیا‌نی به‌ترسی هه‌ره‌سه‌هینانی به‌فره‌وه به‌سه‌ر برد. ترس مرۆف له بن ده‌هینیت. له ناوی ده‌بات. ترس کرمیکه و له‌به‌ره‌وه مرۆف داده‌پزینیت. دیسان شه‌ویکی تر هۆشیار بووه‌وه. ریک ئه‌مه‌ی پیم گوت: "ده‌مه‌وێت ئیستا بچمه ده‌ری و هاوار بکه‌م. هه‌ست ده‌که‌م ئه‌م ویسته‌ی خۆم له‌وه زیاتر پێ جله‌و ناکریت." من گوتم: "مه‌گه‌ر شیت بوویت؟ به‌فر هه‌ره‌س ده‌هینیت و هه‌موومان ده‌مرین. ئه‌ی مه‌گه‌ر تۆ له هه‌ره‌سی به‌فر نه‌ده‌ترسایت! یان ناترسیت؟" ئه‌و گوتی: "ترس پێ له مردن ناکریت. ئیتیر بیزار بووم له ترسان. هیچ ئومیدیکی تریشم نه‌ماوه بۆ نه‌ترسان! مردن و هیچ نه‌ترسان باشتره له‌وه‌ی مرۆف به‌رده‌وام به‌ترسه‌وه بژی. پۆژیک پر به‌ده‌م هاوار ده‌که‌م و به‌و جو‌ره له ترسه‌کانم پرزگارم ده‌بیت! ده‌مه‌وێت هاوار بکه‌م!" من گوتم: "باشه. به‌و شیوه‌یه ئیمه‌ش له ترس پرزگار ده‌که‌یت." ئه‌مه‌م له ده‌م ده‌رچوو و گوتم، به‌لام دوا‌یی زۆر ترسام. بیرم کرده‌وه باشه چی بکه‌م ئه‌گه‌ر قسه‌کانم به‌هه‌ند وه‌ربگریت و هاوار بکات؟

(پیره‌مێرد له‌پر خه‌و ده‌بیاته‌وه. پیاو ته‌پله‌کی جگه‌ره‌ی باوکی هه‌له‌ده‌گریت و ده‌بیات. ژنی گه‌نج له کاتیکدا قاپ ده‌شۆریت، له‌پر له‌تر ده‌دات و له تاو ئازار چاره‌ی خوئی گرژ ده‌کات. پیاوی

گه‌نج له ره‌وشی ژنی خوئی ده‌که‌وێته گومانه‌وه و ده‌چیت به‌لایه‌وه.)

پیاوی گه‌نج:

(به‌شیوه‌یه‌ک که‌س گوێی لی نه‌بیت) چی بوو؟

ژنی گه‌نج:

دیسان ده‌ستی پێ کرده‌وه.

پیاوی گه‌نج:

به‌سه‌رده‌چیت.

ژنی گه‌نج:

خۆم پێ راناگیریت. (ده‌نالینیت) خۆم پێ راناگیریت.

پیاوی گه‌نج:

پێویسته خۆت رابگریت!

ژنی گه‌نج:

به‌ده‌ست خۆم نییه.

پیاوی گه‌نج:

پشووته درێژ بیت!

(پیره‌ژن ده‌که‌وێته گومانه‌وه و سه‌یری هه‌ردووکیان ده‌کات.

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا تێ ناگات چ باسه.)

ژنی گه‌نج:

ده‌توانم چی بکه‌م؟

پیاوی گه‌نج:

با تێ نه‌گه‌ن!

ژنی گەنج:

چۆن؟

پیاوی گەنج:

با بچینه ژوورەووە.

(ژنی گەنج و پیاوی گەنج لەسەر خۆ دەچنە ژوورەووە. وەك ئەوێ

هیچ پرووی نەدا بێت، بە بێدەنگی دەچنە ژوورەووە. ئازاری ژنی

گەنج بەردەوامە.)

پیاوی گەنج:

ئێستا چۆنە؟

ژنی گەنج:

بەردەوامە!

پیاوی گەنج:

دەرپوات و دەبڕیتەووە.

ژنی گەنج:

وا بزانی ئەوێ لێی دەرسان بەسەرمان هات. تا ئێستا ئازاری

وام نەبووە. ئەمە، شتیکی تر نییە. ژانی منداڵبوونە! بێ هیچ

گومانیک ژانی منداڵبوونە! (بە بێدەنگی دەگری.)

ئێستا چ دەقەومیت؟ چ بکەین؟

پیاوی گەنج:

(بێچارە، بەلام لەگەڵ ئەو شدا) نەخێر! ئی خۆ کاتی

نەهاتوووە! یەكەم پێكەووە نووستنمان ئێزیکەئێ سەری سال بوو.

هیشتا تەنانت نەبوو بە نۆ مانگیش. بگرە دە رۆژی ماو. (بە

پەنجەکانی دەبڕیت.) هیشتا بەلایەنی كەمەووە مانگیک ماو

بۆ منداڵبوونت. دەرپوات و دەبڕیتەووە. دەست لە رەشبینی

هەلبگرە!

(ژن هەست بە نەبوونی بووکی دەكات. سەیری قاپەکان دەكات.

وا دەزانیت قاپەکانی بۆ ئەم بەجی هیشتوووە. توورە دەبیت و

دەست دەكات بە شۆرینیان.

پیاو هەول دەدات شیو بە تەختەکانی بەردەمی بێخسیت.

پیرەژن هەول دەدات حالی بیت چ دەگوزەریت. پیرەمێرد

نوقمی خەیاڵ بوو. تەنانت هیدی هیدی دەپرخینیت. ژن لە

شۆرینی قاپەکان بووتەووە.)

ژن:

(بە دەم وشكردنەووە دەستەکانییەووە پرو لە مێردی خۆی

دەكات) بووکی خۆت نەدی؟

پیاو:

چوونە ژووری خۆیان. بۆچی دەپرسیت؟

ژن:

قاپەکانی بەجی هیشتوووە و نەیشۆریون.

پیاو:

ئەوئەندە سەر مەخەرە سەری. وادەئێ منداڵبوونی ئێزیک

بووتەووە.

ژن:

خۆزگە منیش غەزووریکێ وەك تۆم هەبووایە. كەسێك نەبوو

بەو جۆرە بێر لە من بكاتەووە.

پیاو:

کای کۆن به با مه‌که.

ژن:

کاتیک باس دیته سهر من، ده‌ست پێ مه‌که! به‌لام ئیستا من خه‌می ئەوان ده‌خۆم. خه‌می هه‌ردووکیشیان به‌جاریک!

پیاو:

ده‌بیت خه‌میان بخۆیت. ئەوه کاری تۆیه! ئەوانیش دواپۆژ چاویان له ئیمه‌ ده‌بیت.

ژن:

پێم سه‌یره ئومیدت به‌گه‌نجانی ئەم پۆژگار هه‌یه. کێ گه‌راوه‌ته‌وه تا ئەوان بگه‌رینه‌وه؟ به‌تایبه‌تیش با منداڵیکیان ببیت، ئەوسا ده‌بینیت. بۆچی هه‌ر ئەوه‌نده‌ی رۆیشتن، جاریکی تر ده‌گه‌رینه‌وه؟ له‌نه‌وه‌ی نوێ منداڵی کێ گه‌رایه‌وه تا ئەمان بگه‌رینه‌وه؟

پیاو:

کۆری من جیاوازه. ده‌گه‌رینه‌وه.

ژن:

کۆره‌که‌ت ده‌خوازیت بگه‌رینه‌وه، به‌لام ئایا بووکه‌که‌ت مۆله‌تی ده‌دات؟ بڕوانه کۆره‌که‌ت چۆن به‌رده‌وام چاوی له‌ده‌میته‌تی. وا ده‌زانیت ژنی که‌س دووگیان نه‌بووه.

(پیره‌ژن هه‌ستی به‌ده‌مه‌قاله‌ی نیوان کۆر و بووکی خۆی کردووه. هه‌ول ده‌دات تێ بگات، به‌لام هه‌یهات! له‌لایه‌کی تریش ده‌کۆشیت ئەوانه‌ی ژووره‌وه ببینیت.)

پیاو:

دیسان وه‌ک خه‌سوو خۆت مه‌نوینه!

ژن:

هه‌ر کاتیک من راستی بلێم، ئەمه‌ ده‌بیت به‌خه‌سوویکردن؟

پیاو:

زۆر درێژه‌ت دای. بووکیینی تۆیشمان دی. ره‌فتاره‌کانتم له‌دژی دایکم له‌بیر نه‌چوو. هه‌شتا تالاو ده‌که‌یت به‌گه‌رووی ئەو ژنه‌دا.

(بێده‌نگی... ئازاری ژنی گه‌نج به‌سه‌رچوو. پیاوی گه‌نج به‌خاوی دلۆپه‌ی ئاره‌قه‌ی سهر رووی ژنه‌که‌ی وشک ده‌کاته‌وه.)

پیاوی گه‌نج:

بڕوانه، به‌سه‌رچوو.

ژنی گه‌نج:

خوا یار بیت.

پیاوی گه‌نج:

با بچینه‌وه بۆ لایان بۆ ئەوه‌ی ئەوانی تر هه‌ست به‌هیچ نه‌که‌ن. (پیاوی گه‌نج و ژنه‌که‌ی دینه‌وه بۆ ژووری دانیشتن. پیره‌ژن هه‌شتا حاڵی نه‌بووه. به‌لام دیاره‌ له‌ئەقلی خۆیدا هه‌ول ده‌دات تێ بگات چ باسه.

ژنی گه‌نج به‌ره‌و ئاشپه‌زخانه‌ ده‌روات.)

ژن:

(به‌توانجه‌وه) ئەرك مه‌کیشه‌ کچم، قاپه‌کانم شووری.

پیاوی گهنج:

دایه، که میک سهری گپژ بوو.

(پیاوی گهنج له تهنیشت باوکیه وه دادهنیشتیت. پارچه یهک له تهخته کان به دهسته وه دهگریت و دست دهکات به تاشینی. دانیه کی تهواو کردوو. له پال تهواو کراوهکاندا دای دهنیت و دانیه کی تر به دهسته وه دهگریت. ژنی گهنج، پیره میرد داده پوشتیت. سوپا تیک ددات.)

پیره ژن:

(به شهرمه وه) کورم، دهمبهیت بوو...

(پیاو و پیاوی گهنج یه کسهر له شوینی خوین راده پهن. دیاره پیره ژن ناتوانیت بروات به پیره. هردووکیان دهچنه ژیر بالی و دهیبه نه ناودهست.)

ژن:

(هه لدهسیت و بهدوای نهواندا دهرگه پیره ددات.) خهریک بوو بته قیت!

ژنی گهنج:

دایه، بهس نییه خوئی داوا دهکات. باشه نه گهر نه یگوتبا، نهوسا چمان بکردایه؟

ژن:

(تووریه) چیمان بکردایه؟ به بیچاره یی خویمان ده دایه بهر. باکم له وهش نییه داوام لی بگریت کاری ماله وه بکه م!

ژنی گهنج:

ایم بیووره دایه. بارم به تهواوی گران بووه. له گهل نه وه شدا

چهنی له دستم بیت، ههول ددهم هاوکاری بکه م.

(ژن وه لام ناداته وه. بیدهنگ دهن.

پیاو و پیاوی گهنج پیره ژن دهیننه وه. وا دیتنه پیش چاو وهک نه وهی پالی پیره بنین. له جیگه دا دریزی دهکن.)

پیره ژن:

دهک خوا لیتان رازی بیت! دست بو هرحییهک بهن، ببیت به زیر به دهستانه وه! خوا گشت مرانیکتان به دی بهینیت! خوا کوریکی خرین و چاوگه شت بداتی!

پیاوی گهنج:

به نومیدی خوا داپیره. خوا له رۆژ و سهعاتی خویدا بیدات! بهو جوړه له ترسه کانمان رزگارمان ده بیت! (پیاو و پیاوی گهنج دیسان پارچه ی تهخته به دهسته وه دهگرن. له سهر تهخته تاشین به ردهوام دهن. پیره ژن ناماژهی پژمین پیشان ددات. دهم و لووتی دهگریت و بیدهنگ ده پژمیت.)

نهوانی تر:

خوا رحمت پی بکات!

پیره ژن:

له نیوهش.

پیره میرد:

(له پر له خه و هوشیار ده بیتنه وه. به سه رهای تاییهت به برای، له شوینه وهی لی راوله ستابوو، دست پی دهکاته وه.) گوتم:

"تهخیر! نابیت شتی وا بکهیت! بۆت نییه هاوار بکهیت، چونکه هه موومان دهمرین! بیرت له وه کردووه ته وه هه موومان دهمرین؟" / "بیرم لئ کردووه ته وه، به لام خۆم پئی رام ناکریت. دهمه ویت برۆمه به ردهم درگه و هاوار بکهیم." دهمدی به دهم ئه و قسانه وه خه مباریش ده بوو، چونکه ده گریا. به دهم هه ناسه هه لکیشانه وه گوئی "ئه گهر وا بیت، هه مووتان له سه ر ده ستی من دهمرن. ئه ی پهروه رده گارم، ئه مه چ خه م و خه فه تیکه! هه رگیز نه بیندراوه که سیک هینده هزی له هاوار کردن بیت. هاوتای داوا کردنی ژنه. له ناخی دله وه دهمه ویت هاوار بکهیم. ناتوانم ده ست له م بیر کردنه وانهم هه لبرگم. خۆم پئی جله و ناکریت." په وشی من زۆر دژوارتر بوو، چونکه هه مووان یه که ترسیان هه بوو؛ هه ره سی به فر. به لام ترسی من ئه وه بوو کاکم رۆژیک له رۆژان هاوار بکات. دیاره ئه ویش له ئاکامدا هه ره سی به فری لئ ده که وته وه. کاتیک ده چوو بۆ ئاوده ست، دوا ی ده که وتم. به رده وام به نیگای پر له پارانه وه وه سهیری ناوچاوانیم ده کرد. جاری وا هه بوو ده سته کانی گرمۆله ده کرد و دهمی داده چه قاند، به لام ئه گهر نیگای بیچاره ی منی ده دی، ددانه کانی له یه که گیر ده کرد و هاوار کردنی دوا ده خست. پاشان رۆژیک گوئی: "ئیتیر نامه ویت هاوار بکهیم." / "به راسته؟" / "به لئ." نازانم به چی زمانیک باسی خۆشحالیی خۆم بگیرمه وه. خۆم پئی رانه گیرا و فرمیسک به چاوانمدا هاته خوارئ. من وام زانی چاک بووه، که چی ئه و دریزه ی دایئ: "ئه وه هاواریشم کرد، باشه تا چه ند ده توانم هاوار بکهیم؟ به هاوار کردن دلم ئاوا ناخواته وه. تفه نگ

ده ته قینم! به لئ، به لئ، تفه نگ ده ته قینم! چونکه ئه گهر تفه نگ به ته قینم، ئه و شاخانه به شیه یه کی زۆر جیاواز به سه رماندا به ر ده بنه وه!" ئه ی خوا ی مه زن... کاکم به راستی خه ریک بوو هۆشی له ده ست دها و به پیش چاومانه وه شیت ده بوو. هیچم له ده ست نه ده هات. چووم و مه سه له که م بۆ باوکم گی راپه وه. باوکم گوئی: "ئه مه باشه! ئه گهر فیشه که کان بشارینه وه، هیچ ناقه ومیت." من گوتم: "به لام ئه مه ییش چاره یه کی باش نییه. باشه ئه گهر تووره بوو؟ من باوه ریم وایه ئه گهر بواری نه دریتئ تفه نگ به ته قینت، تووره ده بیت و به دوا ی ئه وه شدا هاوار ده کات. بابه، مه رج نییه به فری چیا ته نیا به ده نگی تفه نگ هه ره س به یینت، هاوار تکی به هی ز به سه بۆ برانه وه و ته واو بوونی هه موو شتیک. کاکم ئه مه ی له سه ری خۆی ناوه. به فری چیا ده روو خینت به سه رماندا. تو هیشتا هه ول ده ده یت به ناوی پاراستنی ئه وه وه ئه و راستیه په رده پۆش بکه یت! خو منیش کوپی تویم. ئه گهر به فر هه ره س به یینت، منیش دهمرم. ئیوه ش... ئه گهر خه لکی ئاوا ییش ئاگه دار نه که ینه وه، ته نیا تو نا، ئیمه ش گونا هبار ده بین، ته نانه ت ئه گهر پرزگاریش بین. بابه، پیویسته ئیتیر ئه م راستیه په سه ند بکه یت. کاکم شیت بووه. ئه گهر ئاگه داریان نه که ینه وه بۆ ئه وه ی خۆیان بیاریزن، چی بکه ین ئه گهر، خوا یه دوور بیت، که لله یی بیت و هاوار بکات؟ ئه گهر به فر به گرمه و ناله وه هه ره س به یینت، کیمان پرزگاری ده بیت؟ ئایا له م کاره دا به زه یی ده بیت؟ باشه ده بیت به بیانوی به زه یی هاتنه وه به که سیکدا بین به هۆی مردنی هه مووان؟

بابه، تهنانهت نه گهر نه و كهسه كاكيشم بووه، هر دهبيت خه لك
 ناگه دار بكه يته وه! "باوكم بؤ يه كه م جار به در به سته وه بيري
 كرده وه. زؤر خوؤي پي رانه گيرا و گوتي: "قسه ي تويه!" چوو
 نهنجوومه ني پيراني له بارودوخ ناگه دار كرده وه. نه وانيش به
 بيدهنگي گوييان راگرت. تاويكي دريژ نه يانتواني وه لام
 بدهنه وه، چونكه جاري يه كه م بوو رووبه رووي رهوشيكي له و
 جوژه دهبونه وه. باوكم گوتي: "چي له كوره كه م ده كه نه؟ مافي
 خوومه بيزانم." دادوهران پاش كه ميك بير كردنه وه گوتيان: "برا،
 كار ماوه ته وه سهر نه وه ي چي بكه ين؟ ئاشكرايه چي ده كه ين.
 بنگومان چاوهر پي رؤزي مردنمان ناكه ين! ده مي دهبه ستين،
 ده ست و قاچي گري دده ين و له گوشه يه ك دريژي ده كه ين." /
 "تا كه ي؟" / "تا نه و رؤزه ي مه ترسيي هره سي به فر
 دهره ويته وه. نه خير، نه خير، مه حاله بتوانين ده مي بكه ينه وه.
 چون متمانه به كه سيك بكه ين هوشي له ده ست دابيت؟ باشه
 نه گهر هاواري كرد؟" به لام باوكم گوتي: "مرؤف نه گهر ناو
 نه خواته وه و نان نه خوات، چون ده ژي؟ ئيوه به ئاشكرا
 كوره كه م راده ستي مردن ده كه ن." به لام نه وان تهنانهت
 گويشيان لي نه گرت. يه كسهر ده مي كاكميان به ست و ده ست و
 قوليان گري دا و له ديوه خان رايان كيشا. پاسه وانه كان
 جاروبار شتيك خوار دنيا ن ده دايي. بؤ نه وه ي ري هاوار كردني
 لي بگرن، له كاتي نان خوار دندا له لايه ك شتيك خوار دنيا ن
 ده كرده ده مييه وه و له لايه كي تر، له ترسي نه وه ي نه بادا له پر
 هاوار بكات، ده ستي قورسيان له سهر ده مي هه لنه ده گرت. نه و

كاره پازده رؤزي خايه ند. پازده رؤز... هر به زمان خو شه!
 پاشان رؤزيك هاتن و گوتيان: "كوره كه تان مرد!" هرگيز
 نه مانزاني ئايا خوؤي مرد، يان پاسه وانه كان خنكانديان؟
 (خه وي لي ده كه وييت.)

پياو:

(رووي قسه له كوري خوؤي ده كات) نه م به سه ره اته ت ده زاني؟

پياوي گنج:

جا ده بيت نه زانم؟

ژن:

چه ند جاره گويمان لي ده بيت!

ژني گنج:

ته نانهت من به لايه ني كه مه وه سي جار گويم لي بووه.

پيره ژن:

دواي نه ماني ترسي به فر (روو له كوري خوؤي ده كات) تو
 نويه ره ي خو مان بوويت. دواي باريني يه كه م به فر ئيره مان
 به جي هيشت و رويشتين. له و شوينه ي بويشي چويين،
 ماوه يه كي دريژ ناوا بيدهنگ بووين. نه و شوينه ي لي مابينه وه،
 گه ره كي نه و كوچبه رانه بوو كه لي ره وه كوچيان ده كرد.
 خووه كاني ئيره وه كه خو يان له ويش به رده وام ده بوون. واته
 ئيمه ي كوچبه ر بيدهنگ و توقيو بووين. خه لكي نه وي ئيمه يان
 زؤر خو ش ده ويست. ده يانويست له هه موو كاريكدا ئيمه
 كاريان بؤ بكه ين، چونكه هرگيز نه مانده گوت نا و نار ه زاييمان
 پيشان نه ده دا. چييان بدايه پيمان، وهرمان ده گرت، نه شيان

دایه، نارەزاییمان دەرئەدەبەری. وەرە، وەرە... برۆ، برۆ... ھەرچی کاری گران ھەبوو، ئیمە دەمانکرد! خەلکی ئەوێ زۆر جیاواز بوون لە ئیمە. دەم بەھەرا و شەپکەر بوون. دەیاننوانی پڕ بە دەم پێ بکەن. ئیمەیان زۆر خۆش دەویست، بەلام مۆلەتیان نەدەدا باسی ئیـرەیان بۆ بکەین. دەیانگوت: "باوەشمان بۆتان کردووئەو! چیتان دەوێت لەوە زیاتر! بۆ خۆتان کار بکەن! پێ نادەین ئاژاوە روو بدات!" پاشان منداڵی دووھەم لە دایک بوو. ئەویش کور بوو. بەلام نەیتوانی بژی. دواتر کچیکم بوو. ئەویش نەژیا. (ئاماژە بۆ میتردی دەکات) ئەمیش گۆرانی بەسەردا ھات. بە قسە دیسان بۆ کاکی خەمگین بوو. ھەموو شەویک بەسەرخۆشی دەھاتەووە بۆ مال. دەیگوت: "ئەم ئازارە لە ناوم دەبات!" باوەریم پێی دەکرد. دواتر بۆم ئاشکرا بوو دەچوو بۆ لای ژنیکی تر. ئەگەر لیم دەپرسی: "بۆچی دەپۆیت؟" دەیگوت: "من لە تاو براکەم نازانم چی دەکەم. ئەوئەندە سەر مەخە سەرم!" دەستی بردبوو بۆ گشت ژنانی ئەو دەورووبەرە و ھەموو جارێکیش ھەمان شتی دەگوت. بیانووی ئەو بوو کە بەرگەیی خەمی لە دەستدانی برای ناگریت. دەیگوت: "بەئێڵە با خۆم سەرقال بکەم، ئەگەر نا، ئەم خەمە لە ناوم دەبات." من زۆر بە باشی فیـر بووم ژنان چارەسەرێکی چەند باشن بۆ پەواندەووەی خەمی پیاوان. ژنیکی پیری ھاوسێیمان ھەبوو. زۆر باش دەیزانی میتردی من کەسێکی تا بلایت مێبازە. رۆژیک ھات بۆ مالممان و گوتی: "زۆر شیواز ھەیە بۆ گەراندەووەی پیاوان بۆ مال! لەبری ئەوێ بگریت و خۆت بشاریتەووە، دەستێک بەخۆتدا بەینەووە و بە پرووی

بەخەندەووە پێشوازی لە میترت بکە!" بە قسەیی ئەو ژنەم کرد، بەلام ئەم منی تەنانەت ھەر نەدەبینی. دواي ئەو ئەمۆژگاریمی کرد خۆشترین جۆرەکانی چێشتی بۆ لێ بنیم. بەلام کاتیک دەھاتەووە بۆ مال، تەنانەت لە خۆشترین خواردنەکانیشی نەدەخوارد، چونکە بە تیـری دەھاتەووە. بە سەرخۆشی و تیـری. ھاوسییی خاوەن ئەزموونمان دواچار پێشنیازی پێگەیی سییەمی کرد. گوتی خۆت و منداڵکەت جاروبار خۆتان نەخۆش بخەن. بەم جۆرە بۆم دەرکەوت مەرۆگەل، بەتایبەتی پیاوان لە کاتی نەخۆشیدا بایەخ بە ژن و منداڵ دەدەن. ھاوسێکەمان گوتی: "بەتەنیا نەخۆشیی منداڵکەت بەس نییە. خۆتیش نەخۆش بخە تا ئەو ئومێدی ئەوێ نەبێت تۆ بتوانیت خەمی منداڵکەت بخۆیت!" بە ئەمۆژگاریی ئەو ژنەم کرد و گەرانەووەی میتردم بۆ مال مسۆگەر کرد. بەلام بە چ نرخیک! ئیستا سەیری مەکەن وا وەک فریشتە راکشاو! خەفەتی زۆری دامی، زۆر!

(ژنی گەنج دیسان لەپڕ بەدەم ئازارەووە سوور دەخوات. تەنانەت خۆی گرمۆلە دەکات. بە ھەولێکی زۆر دەچیتە ژووری تەنیش. میتردەکەشی ھەستی پێ دەکات و بەدواي ئەودا دەچیتە ژووری. پێشتریش بەردەوام چاودێریی ژنی خۆی دەکات. پیرەژنیش دەیانبینیت. بە سەرسورمانەووە ھەول دەدات لە دۆخەکە تی بگات.)

ژنی گەنج:

خۆم پێ راناگیریت! ئەی پەرورەدگارم! خۆم پێ راناگیریت!

پياوى گهنج:

چيم له دست ديت؟ ددان بهخوتدا بگره!

ژنى گهنج:

ئهمه ژانى مندالېونه. ئيتر تى بگه! هاوار ئهئى پهروهردگارم!
چى دهكەيت، بيكه! رزگارم بكه.

(پيرهژن دهكوشيت به ئاماژهئى دست شتگه ليك له پياو
بگهيه نيت. پياو ئاماژهكانى دايكى نابيينيت. پيرهژن به
شپرزهبى هه لدهسپته سهرپى و به رهو لاي كورپى خوئى ده پروات.
ژن پيئى وا بووه پيرهژن ناتوانيت پروات به ريئوه، بويه كاتيك
دهبينيت وا ده پروات، سهرى سور ده مينيت و ئه وهندهئى ناميينيت
زمانى قفل بيت.)

پيرهژن:

كورم! بووك!

پياو:

چى بوو دايه؟

ژن:

ريئى كرد! دايكت ريئى دهكات!

پياو:

دايه، ريئى دهكەيت!

پيرهژن:

ريئى دهكەم؟ به لئى، به لئى ريئى دهكەم. ئيستا واز له روشتن و
موشتنم بهين. بووك مندالئى دهبيت!

پياو:

ئه وه چى ده لئيت دايه؟

ژن:

دايكت ده پروات به ريئوه!

پياو:

ئهرى ژنه گويت لئى نه بوو چى گوت؟ ده لئيت بووك مندالئى
ده بيت!

(هه رسيكيان ده چنه ژوورى ته نيشت. تاويك به سه رسورمانه وه
چاوديري ده كهن. ئه وان هه ستيان به هاتنى ئه مان نه كردووه.
پياوى گهنج بيئى ناوبه ر ئاماژه بوئى ژنه كهئى دهكات بيدنگ بيت.
ژنى گهنجيش به دهم ئازاره وه پيچ دهخوات.)

پياو:

چى بووه كورم؟

ژن:

هيچ شتيك پرووى داوه؟

پياوى گهنج:

هيچ نه بووه.

ژن:

سه يريك بكه.

ژنى گهنج:

سك م ديشيت... (هه ول ده دات ئازارى خوئى بشاريتته وه) ئيستا
به سه رده چيت.

(هه‌موویان چاویان له ژنی گهنج بریوه.

ژنی گهنجیش به‌وپه‌په‌ری تواناوه هه‌ول دهدات ئازاری خوئی
بشاریته‌وه. له‌وه زیاتر به‌رگه ناگریت و ده‌که‌ویته زه‌وی.)

ژن:

ئه‌وه! ئه‌وه! هاوار خوایه!

پیاوی گهنج:

هیچ نییه دایه، ته‌نیا سکی دیشیت.

ژن:

خوا بکه‌م وا بیت. ئاو ده‌خۆیته‌وه؟

ژنی گهنج:

ناتوانم له‌وه زیاتر خۆم رابگرم. (ده‌ست ده‌کات به نالین.)

پیاوی گهنج:

(به ده‌ست ده‌می ژنه‌که‌ی ده‌گریت) ئیستا به‌سه‌رده‌چیت.

ژن:

به‌سه‌ر ناچیت.

پیاوی:

چی ده‌قه‌ومیت؟

پیاوی گهنج:

بابه، سکی دیشیت.

ژن:

هیچ له سکه ئیشه ناچیت. من چه‌ندین مندالم بووه. ئه‌مه ژانه،
ژان!

پیاوی:

خوایه فریامان بکه‌وه!

پیره‌زن:

مه‌گه‌ر من پیتانم نه‌گوت!

ژن:

ئیتا چی بکه‌ین؟

(ئازاری ژنی گهنج به‌سه‌رچوووه. به‌لام رووی له ئاره‌قه
نیشتوووه.)

پیاوی گهنج:

من گوتم به‌سه‌رده‌چیت. بروانن، ئه‌وه‌تا به‌سه‌رچوو.

ژن:

به‌سه‌ر نه‌چوووه. ته‌نیا پشووی داوه. دوا‌ی که‌میکی تر دیسان
ده‌ست پی ده‌کاته‌وه.

پیاوی:

چۆن ده‌زانیت؟

ژن:

ئه‌گه‌ر من نه‌زانم، کی ده‌زانیت؟ زیاد له شه‌ش مندالم بووه،
ئه‌گه‌رچی زۆربه‌شیان نه‌ژیان. با راشکاوانه قسه بکه‌ین، ئه‌م
ئیشه، ژانی مندالبوونه.
(تاویک بیده‌نگی)

پیاوی گهنج:

به‌چیدا هینده دل‌نیایت دایه؟

ژن:

وا بزنام گویت لی نه بوو! جگه له تو، به لایه نی که مه وه پینج
جاری تر نه مه به سه رهاتووه.
(دیسان بیدهنگ دهن)

پیاو:

پښوېسته دلنیا بین.

ژنی گهنج:

به سه رچوو. نازاری سکم هه بوو. رویشت و برایه وه.

بیرهن:

هه موو جاریک به هه مان شیوه یه. له پښدا دیشیت و دوا بی
به سه ر دهچیت. دیسان دیشیت و به سه ر دهچیت. دوا بییش...

پیاوی گهنج:

چون؟

پیاو:

(بریارده رانه) برو مامان بانگ بکه.

پیاوی گهنج:

به لام...

پیاو:

ناچارین بانگی بکهین. نه گهر ژانی مندالبوون نه بیت، کیشه
نابیت. بهو جوړه نیوهش ناسووده دهن. نه خه وتن باشتره له
نووستن به ترسه وه.

پیاوی گهنج:

باشه نه گهر ژانی مندالبوون بیت؟

پیاو:

برو بانگی بکه، با بیت.

پیاوی گهنج:

باشه نه گهر ژانی مندالبوون بیت؟

ژن:

نه گهر وا بیت، نیمه نه رکی سه رشانای خو مان به جی هیناوه.
هیچی ترمان له دهست نایهت. پښوېسته بنیرین به دوا بی
ماماندا.

(تاویکی تریش بیدهنگ دهن.)

پیاو:

ناتوانین له وه زیاتر خو مان بخهینه ژیر باری لپرسراوی.
تپه ربوونی هه ر چرکه یه که له دژی نیمه یه. پښوېسته پابه ندی
رپساکان بین.

پیاوی گهنج:

به لام...

پیاو:

(بریارده رانه) ناتوانین ژیانای نه وانی تر بخهینه مه ترسییه وه.
نابیت له بیرمان بچیت نه گهر هه وایکی ناخوش هه بیت،
پښوېسته نه وانی تر ناگه دار بکهینه وه. شاره زای رپساکانین.
ناتوانین به پیچه وانه ی رپساکانه وه رهفتار بکهین. برو بانگی
مامان بکه.

پیاوی گهنج:

نه خیر!

پیاو:

پښوېسته بانگی بکهین!

پیاوی گهنج:

ئهمه ژانی منداآلبون نییه! پیشتریش تووشی بوو. چووه
ئاودهست و له کولای بووهوه. ئهوهتا هیچ شتیکی نییه. وهک
دهبینن هیچ نازاری نهما. با کهمیکی تریش چاوهړی بکهین.

پیاو:

چاوهړی چی بکهین؟ چاوهړی زایینی بکهین؟

پیاوی گهنج:

ئی خو نازیت!

پیاو:

به چیدا دهزانیته؟ ناچارین دلنیا بین. گوتم برؤ بانگی بکه!

پیاوی گهنج:

راوهسته دایه! با له خوړای خهآک رانهپهړینین. چاوهړی بکه.

پیاو:

چاوهړی چی بکهین؟ کاتمان پی به فیرو دهدهیت!

مهمانخلافینه! برؤ و بانگی بکه!

ژنی گهنج:

راوهسته دایه! سهیر بکه، بهسهرچوو! نازارم نهما. هیچم نییه!

سویند دهخوم ئهمه ژان و شتی وا نییه!

پیرهژن:

ئهمه ژان نییه، ئهی ئیتر برؤ دهرسیت کچم؟ مامان

دوخهکهمان برؤ روون دهکاتهوه. ئیوه و ئیمهش ئاسووده دهبین.

وا نییه جگهرگوشه ی خوم؟

پیاو:

دایکم راست دهکات. ناچارین دلنیا بین. تنیا مامانیش
دهتوانیت ئهمهمان پی بلیت.

پیاوی گهنج:

باشه ئهمه ژان منداآلبون بیت؟

ژن:

وهلامی ئهوهمان دایهوه! مهگهر وهلامان نه دایهوه؟ ئهمه ژو
ههوال نهگهیهنن، ئایا ئیمهش سزا نادرین؟ مهگهر نازانیت
گهورهترین تاوان شارندنهوهی دوختیکی لهم جوړهیه؟

پیاو:

(بریاردهرانه) ناچارین دلنیا بین. مهگهر پیشوهخت چوویتته
کنی؟

پیاوی گهنج:

بابه، چون چاوهړی نالپرسراوی لهو جوړه له من دهکهیت؟

پیاو:

ئهمه ژایه، بوچی تهگهره برؤ هاتنی مامان دروست دهکهیت؟
پیم بلای، بوچی؟ ده بیلی دهی! بیلی! گوتم بیلی! بیلی! گویت
لیم نییه؟ ده بیلی دهی!

(پیاو دهچپته تهنیشت کورهکهیهوه و چهند شویندکی لهشی
دهگوشیت برؤ ئهوهی توورهی بکات.)

پیاوی گهنج:

بابه، وا نییه وهک ئهوهی تو بیرری لی دهکتههوه. سویندت بو دهخوم وا نییه!

پیاو:

ئهگهر وا نییه، بوچی دترسیت ههی گهواد؟ (بهردهوامه له گوشینی لهشی) نامووس و ئابرووم دهدهیت به پوولیک. کارخانهچی، نهتهتوانی مانگیک چاوهری بکهیت! ئهگهر جللهوی بهنهخوینی خوت به دهستهوه بوایه، شتی وات بهسه دههات؟ باشه ئیتر لهمهودوا رووی چوونه ناو پیاوانمان دهمنیت؟ ناومان به خیزانی بهنهخوین شل دهردهچیت! ههی بی شهرم و روو! به پشووکورتیت ئیمه و خویشت خسته مهترسییهوه! لهمهودوا ناو و ناویانگم دوو پوول ناکات. له سایهی توذا ناومان لی دهنریت ئهو مالباتهی که زیانی کهسانی تر دهخاته مهترسییهوه! مروگهل خویمان دوور رادهگرن لیمان. متمانهمان پی ناکهن! تریمان دهکهن!

پیاوی گهنج:

بابه، دهلیم نه مکردووه!

ژنی گهنج:

(دهگری) نهمانکرد بابه! شتیکمان نهکردووه مایهی ترس بیت! (پیاو لهپر ههلوسته دهکات. بوی دهردهکهویت زور شوولی لی هه لکیشاوه.)

ژن:

(کورپهکهی له دهستی میردی وهردهگریت.) دهلیت نه مکردووه.

وازی لی بهینه.

(پیاو کورپهکهی بهردهدات. تاویک پشوو دهدات. هیمن دهپتهوه.)

پیاو:

(دیسان به برپاره) ئهگهر وا بیت، پیویسته دلنیا بین. برو و بانگی مامان بکه. دهی رامهوهسته و خوت مهخافلینه! خیرا به!

ژن:

بلیم چی؟

پیاو:

(بیدهنگ دهپیت. تاویک بیر دهکاتهوه.) برو و بلی "گومانمان له رهوشی بووکمان ههیه. باش دهپیت ئهگهر سهیریکی بکهیت. دهمانهویت دلنیا بین." به لام له بیرت نهچیت، کهمیگ لهمهوبهر ژانی گرت. نابیت بزنانن کاتمان له دهست داوه.

(ژن شتیک دهپوشیت و به بیدهنگی روو له کولان دهکات.

ژنی گهنج له سهریکهوه بیچاره دهگری و له سهریکی ترهوه هیدفونی له سهر کردووه و گوئی له موزیکی کاریگر دهگریت. ئهوانی تریش چاوهری دهکهن.)

پهرده

ژن:

گوتی پټوښته پاسه وانه کانش ټاگه دار بکاته وه.
(ژن دهچټت به لای بووکی خوځیه وه. تاویک راده وستیت، پاشان
بو دلدانه وهی بووک دست به قزیدا دهینتیت.)

ژنی گنج:

هات؟

ژن:

دیت. له ناماده نه بوونی مندا هیچ شتیک رووی دا؟

ژنی گنج:

نه خیر!

ژن:

نومیدم وایه نه وهی لپی دترسین، ناقه ومیت.

ژنی گنج:

خوا یار بیت.

ژن:

له وانه یه ژانی مندا لېوونیش نه بیت.

ژنی گنج:

په نا به خوا.

ژن:

خو له من ریز نه بوویت، وا نییه؟

ژنی گنج:

بوچی مافی ریزبوونم هیه؟

بهشی دووهم

۲

(ژنی گه نچ خه مبار و نیگه ران له شوینی خوئی دانیشتووه.
پیاوی گه نچ له نیزیکی ژنه که یه وه دانیشتووه و بیر دهکاته وه.
له وه دهچټت به دواي چاره سه ردا بگه ریت.
پیره ژن له شوینی خوئی دانیشتووه، چاوی له دهرگه بریوه و
چاوه ری دهکات. پیاو به ناو مالدا دیت و دهچټت و جاروبار له
په نجه ره وه سهیری دهره وه دهکات. پیره میرد خه وتووه.
دهرگه ی دهره وه دهکریته وه و ژن دیته ژوره وه.)

پیاو:

چی بوو؟

ژن:

پیم گوت.

پیاو:

چی گوت؟

ژن:

دیت.

پیاو:

بوچی له گه ل تودا نه هات؟

ژن:

(له پيشدا مامان و دواى ئه ویش پاسهوانى يه كه م دیته
ژوره وه.)

مامان:

به يانى باش.

پاسهوانى يه كه م:

رۆژتان رووناك.

پياو:

به يانى باش.

ژن:

هى ئيوهش.

پيرهژن:

به خير بيت جگه رگوشه م.

(مامان دهستى پيرهژن ماچ دهكات.)

پيرهژن:

دهست ماچكه رانت زور بن جگه رگوشه م.

(پياوى گهنج دهستى مامان ماچ دهكات.)

مامان:

بى دهرد و به لا بيت كورم.

پياوى گهنج:

ژان نييه.

مامان:

پهنا به خوا.

چى بگهين؟ ناچار بووين به زوترين كات هه وال بگهينهين. جا
چ من، چ كه سيكى تر. ده بوو كه سيك بچيت و هه وال
بگهينهيت.

ژنى گهنج:

ده زانم.

(بيندهنگى.)

ژنى گهنج:

ده ترسم.

ژن:

به لام هيچمان له دهست نايهت!

ژنى گهنج:

فره ده ترسم.

(پى دهچيت پياو له په نجه ره وه هاتنى مامانى بينيبيت، بويه
شپرزه دهبيت و دهچيته تهنيشت ژنه وه.)

پياو:

وا دین!

(ژن و پياو درگه ده كه نه وه.)

ژن:

به خير بين!

پياو:

فهرموون.

ژن:

شتيک دهخونهوه؟

مامان:

لهم دځانهدا کات گرینگه. با دوا نهکەوين. ئەگەر شتيکی وهک
ئەوهی ئیوه لپی دترسن، له ئارادا نهبيت، پيش رویشتنم
قاوهی مالتان دهخومهوه.

ژن:

خوا یار بيت.

مامان:

خوا یار بيت. بووک له کوپیه؟

(ژن له پيشهوه و مامان به دوايدا دهچنه ژوروهوه.)

پياو:

(رووی قسهی له پاسهوانی يهکهمه) به پيوه رامهوهسته!

(پاسهوانی يهکهم دادەنيشيت. مامان دهچيته لای ژنی گهنج.

دهست به قژيدا دهينيت.)

مامان:

(رووی قسهی له ژنه) تۆ برۆ دهری!

(ژن دهچيتهوه بۆ لای ئەوانی تر.)

مامان:

کهفارهتی گوناھ بيت کچم.

ژنی گهنج:

(بهدهنگی لهرزۆکهوه) سوپاس پووری.

مامان:

با جارێ قسه بکهين.

ژنی گهنج:

بهآی، باشه.

مامان:

بهلام دهبيت بهراستی وهلامی پرسيارهکانم بدهيتهوه. باشه؟

ژنی گهنج:

باشه.

مامان:

شهوی بووک و زاواييتان کهی بوو؟

ژنی گهنج:

ناوهراستی مانگی کانوونی يهکهم.

مامان:

پيشتر هيچ رووی دا له نيوانتاندا؟ ماچ و شتی لهو جوړه؟

لهوانهيه بيئهقليتان کردبيت و کهمیک زياد پيتان پراکيشابيت.

نابيت ليم بشاريتهوه.

ژنی گهنج:

جا به خوا هيچ ناشارمهوه!

مامان:

بۆ بهرژهوهنديی خۆت پرسيار دهکهم.

ژنی گهنج:

سویند دهخۆم هيچ ناشارمهوه.

(مامان به هاوکاری په‌نجه‌کانی ده‌ست ده‌کات به ژماردن.
پاشان ژماردن دووباره ده‌کاته‌وه.)

ژنی گهنج:

زۆر ده‌ترسم پووری.

مامان:

هیچ شتیکی مایه‌ی ترس له نارادا نییه جگه‌رگۆشه‌م. هیچ
هه‌له‌یه‌ک له کاتدا نییه. به‌م حسیبه‌ بیت، هیشتا به‌لایه‌نی
که‌مه‌وه مانگیکت ماوه بۆ مندا‌لبوون.

ژنی گهنج:

په‌نا به‌ خوا.

مامان:

ئه‌گه‌ر ئی‌ستتا مندا‌لت ببیت، واته‌ ده‌بیت یه‌که‌م
سه‌رجییکردنتان زۆر زووتر بووبیت. (دیشان ده‌ست ده‌کات به
ژماردن.) به‌لای، ته‌واوه. به‌لام ده‌زانیت حسیبه‌ی هه‌له‌ بگاته
به‌غداش، ده‌گه‌ر پێته‌وه. ئه‌گه‌ر هیچ لای نه‌شاریته‌وه، ئه‌وه‌ی
هه‌ستی پێ ده‌که‌یت، ژانی مندا‌لبوون نییه. (به‌ گومانه‌وه
سه‌یری پووی بووک ده‌کات.)

ژنی گهنج:

(حالی ده‌بیت مامان به‌گومانه‌وه.) نه‌مشاردووته‌وه. سویند
ده‌خۆم راستیم گوتوو. که‌ی هه‌لمان بۆ ریک که‌وتوو به‌یه‌ک
بگه‌ین؟ که‌سوکارمان مۆله‌تیا نه‌ده‌دا ته‌نانه‌ت له‌ دووریشه‌وه
یه‌ک ببین. جا چ‌ جای مۆله‌تی یه‌که‌بینینی دووبه‌دوو!

مامان:

جا باشه‌ کچم چۆن ده‌بیت ئاگر و بارووت له‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه
دابهرین؟ به‌تایبه‌تیش ئه‌گه‌ر پێشتر رووداویکی زۆر تال
قه‌وما‌بیت...

ژنی گهنج:

ئه‌ویش هه‌ر تو‌ پشکنی‌بووت؟

مامان:

نا گیانه‌که‌م. بۆچی مه‌گه‌ر من ئه‌وه‌نده‌ پیرم؟ زۆر زووتر پووی
داوه. له‌ کاتی گه‌نجایه‌تی نه‌نکمد. به‌لام له‌وه‌ به‌دواوه
پووداوی له‌و جۆره‌ دووباره‌ نه‌بووه‌وه. خوا یار بیت هه‌رگیز
دووباره‌ش نابیته‌وه.

ژنی گهنج:

په‌نا به‌ خوا.

مامان:

وا دیاره‌ ترسه‌که‌ت په‌وییه‌وه.

ژنی گهنج:

(ترسی به‌رده‌وامه‌، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا) په‌وییه‌وه.

مامان:

با په‌رویته‌وه. ئاشکرایه‌ ترس مرۆف له‌ مردن ناپاریزیت. ئیستا
ده‌توانین ته‌ماشای بکه‌ین بۆ به‌ته‌واوی دُنیا بوون. دریز به‌ له
شوینی خۆت رابکشی. رابکشی.
(ژنی گهنج له‌سه‌ر لا راده‌کشیت.)

مامان:

لهسه پشت.

(ژنی گهنج لهسه پشت رادهکشیت، بهجوړیک ناراسته سهری بهرهو بینهران بیت.)

ژنی گهنج:

بهه جوړه؟

مامان:

بهلی. لاقه کانت بهرز بکهرهوه بو لای سکت. ههردوو لاقه. کراسه کهشت هه لکیشه... زور باشه. (مامان کراسی بووک کهمیکی تریش بو دواوه هه لده داتهوه.)

مامان:

سمت هه لبره. هه لی بره، هه لی بره. (دهرپی ژنی گهنج داده که نیت.) نافهرین. هیچ شتیکی مایه ی ترسان له نارادا نییه. (لار ده بیته وه. به دهستی ده پیشکنیت. دهست له سکیشی ده دات. لیکدالی کدا ده پیشکنیت. هه لده سییت.) جله کانت بکهرهوه بهرت.

(ژنی گهنج خوئی جله کانی له بهر ده کات. هه لده سییت، دهسته کانی خوئی له یهک گری دات و چاوه ری ده کات.)

مامان:

نارازی یه که مت که ی بوو؟

ژنی گهنج:

(دیاره درو ده کات) پیش نهوه ی هه وال بگه یه ندریت به نیوه.

مامان:

(تووړه ده بیت) دهستم به دامین درو مه که! که ی بوو؟ ده بیت بزنام. پیویسته من بیزانم. با نهوانی تر نه زانن، به لام مه رجه من بزنام! هیوادارم نهوه ی پیش که میک گوتت، درو نه بیت.

ژنی گهنج:

درو نه بوو.

مامان:

پرسیاری یه که م نازارم کرد.

ژنی گهنج:

(که میک قسه دوا ده خات) پیش روونا کبوونه وه ی روژ.

مامان:

پاشان؟

ژنی گهنج:

جاریکی تریش سهری هه لدا.

مامان:

پاشان؟

ژنی گهنج:

دوای نهوه نازارم نه بوو.

مامان:

(تاویک بیدهنگ ده بیت.) ده زانیت کچم، دایکت زور باش ده ناسم. چه ندين سال هاوسی بووین. بیگومان زور خه مگین بووم، به لام ناچار بووم به ریوه بهران له م دوخه ناگه دار بکه مه وه.

رېساکان و بهر ژهونديی کومه لگه وا دهخوازن. (دهنگی خاوتر دهکاتهوه) باسی دوايین نازاريان بۆ بکه. حالی بوويت؟

ژنی گهنج:

حالی بووم.

مامان:

ئه گهر نا، سهري ئهوانه ی مالله وهش به فهتارهت دهدهیت! له بیریشته نهچیت ئومیدت به خوا هه بیته! لهوانه ی شیه ئهوه ی ههستی پی دهکتهیت، ژانی مندالبوون نه بیته.

ژنی گهنج:

(بیچاره یه) په نا به خوا! دایک و باوکیشم دین؟

مامان:

نه خیر، چونکه ئهوه پیچه وانه ی رېساکانه.

ژنی گهنج:

هر هیچ نه بیته با دایکم بانگ بکریت.

مامان:

دابی ئه م کاره شتیکی لهو بابته ی تیدا نییه. لیپرسینه وه له مائی گومانلیکراوان دهکریت. له م کاره دا هه رگیز مؤلهت به سۆز و میهره بانی نادریت!
(مامان به بیدهنگی دهگه رپته وه بۆ کن ئهوانی تر.)

پیاو:

چی بوو؟

مامان:

(پووی قسه ی له ژنه) با دهستم بشۆرم.

(ژن دهولکه یه ک له ئاوی سه ر ئاگر پر دهکات، تیکه لی ئاوی ساردی دهکات و دهیکات به دهستی ماماندا.)

ژن:

مه گهر؟

مامان:

(به دهم وشکر دهنه وه ی دهستییه وه) زۆرم هه ز دهکرد، به لام قیسمهت نه بوو، قاوه ی مالتان ناخۆمه وه. گله ییم لی مه کهن. رېسا وایه. پیویسته هه وال بگه یه نم. بلیم چی؟ خۆتان خۆش بن! (پووی قسه ی له پاسه وانی یه که مه) تۆ لیره چاوه رپی بکه!
(مامان هیدی هیدی دهرواته ده ری. ژن له دوا ی ئه و ده رگه پیوه ده دات. هه مووان خه م بارن. پیره میرد له خه وه لسا وه. پیاوی گهنج دهچیت بۆ لای ژنی خۆی. پیاوی گهنج و ژنی گهنج یه کتر له ئامیز دهگرن.)

پیره میرد:

(سهیری دهو روبه ری خۆی دهکات. له شوینی خۆیه وه دریزه به قسه ی ده دات.) به لام ئه گهر له من بپرسن، کار جوودا بوو، مردنی کاکم له خۆوه نه بوو. کوشتیان! بیبه زه بییانه له ناویان برد! (له پر پاسه وانی یه که م ده بینیت.) ئیوه پاسه وانان، ئیوه! (به هه ره شه وه ده ست بۆ پاسه وانی یه که م دریز دهکات) ئیوه کوشتتان! ئیوه! به و ده ستانه تان برای منتان خنکاند.

مرۆکوژینه! پاسه وانانی مرۆکوژ!

(پیره ژن به بیدهنگی هه ول ده دات میردی خۆی کپ بکات.)

(تاریکی)

(چاوه پیکردنی پر له شپرزهی دریژهی ههیه. پاسهوانی یهکهه
ههول ددات هوی توورهبوونی پیره میردی بۆ روون ببیتهوه.
پیره میرد بیدهنگ کراوه، به لام له گهل ئه وهشدا جارویار به
توورهی بۆ پاسهوانی یهکهه دهروانیت.
پیاویش بهناو ژووردا دیت و دهچیت و ناوبهناو له پهنجهرهوه
تهماشای دهرهوه دهکات.)

پیاو:

وا دین!

ژن:

(پرووی قسهی له پیره ژنه) هه چۆنیک بیت دهتوانیت ری
بکهیت. تۆیش هه لسه بۆ ئه وهی له ریژ نواندندا که موکورتیمان
نه بیت.

پیاو:

سهه مه خه سهه دایکم!

پیره میرد:

خنکاندیان! مرۆکوژینه! پاسهوانانی مرۆکوژ!

پیره ژن:

ئهمان ئه و پاسهوانانه نین. تۆ هه موو شتیک تیکهل دهکهیت.

پیره میرد:

شتهکان تیکهل ناکهه. یهکیکیان ئهه بوو! دهزانم تۆ بوویت ئهی
ناپاک! پاسهوانی ناپاک! پاسهوانی مرۆکوژ!

پاسهوانی یهکهه:

(پرووی قسهی له پیره میرده) ئیمه کیمان خنکاندووه بابه؟ من
که سهه نه خنکاندووه! (پرو له وانی تر دهکات) ئه ری ئه مه چی
ده لیت بۆ خاتری خوا؟

پیاو:

(به دهنگیکی نزم) باوکم زۆر پیر بووه. ئه وهنده پیره، پروداویک
که چه ندین سال له مه و بهر قه و ماوه، وا ده زانیت ئیستا بووه.
گوئی مه درئی!

پیره میرد:

(به ئاوازهوه) پاسهوانی مرۆکوژ! پاسهوانی مرۆکوژ! پاسهوانی
مرۆکوژ!

پاسهوانی یهکهه:

چاک تووش بووین!

پیره میرد:

پاسهوانی مرۆکوژ! پاسهوانی مرۆکوژ!

پاسهوانی یهکهه:

به لام ئه مه وا نابیت!

پیاو:

(وهک ئه وهی به پاسهوانی یهکهه بلیت _ من چاره سهه ری دهکهه،
پرو له باوکی دهکات) بابه به سهه، بیدهنگ به! بیدهنگ! (پرو
له وانی تر دهکات) هاتن!

(پیره میرد به زیزبوونه وه بیدهنگ ده بیت. پیره ژن و هه موو
ئه وانی تر پرو له دهرگه ده کهن. پیاو دهرگه ده کاته وه.)

پیاو:

فهرموون.

ژن:

به خیر بین.

پیره ژن:

خیر و خوشیتان هینا.

(ئەندامانی دەستەیی دادوهری به دواى یه كدا دینه ژووره وه:

سه روک، ئەندامی ژن، ئەندامی پیاو، مامان و له دوا ییشدا

پاسهوانی دووهم.)

سه روک:

سلاو!

ئەوانی تر:

(رێزیکى زۆر دەنوین.)

سلاو!

سلاو!

فهرموون!

به خیر بین!

پیره میرد:

(به شیوهیهك كه ئەوانى تر گوێیان لى نه بیت، پاسهوانى دووهم

پیشانی ژنی خۆی دەدات) ئا ئەوهش ئەوى تریانە!

(پیره ژن به ئاماژەى دەست له پیره میرد دهگهیه نیت كه پیاو

تووړه ده بیت.)

ژن:

له كوێ دادەنیشن؟

سه روک:

(چاو به ناو ژووره كه دا دهگيریت) با له جیهكى كه مێك بهرز

دابنیشین، چونكه كارهكه وا دهخوازیت.

پیاو:

(به دەستى جیهك پیشان دەدات) ئیره گونجاوه؟

(سه روک ته ماشای ئەندامانی تریش دهکات. ئەندامان به

له قاندى سهر رهزامەندى پیشان دەدن.)

سه روک:

گونجاوه.

(سه روک و ئەندامان دادەنیشن. پاسهوانى یهكهم و پاسهوانى

دووهم لای دەرگه به پتووه راده وهستن.

پیره میرد به وردى ته ماشای ئەندامانی دەستەیی دادوهری و

پاسهوانه كان دهکات.)

سه روک:

ئەو میزه بهین!

(پیاو و ژن میزهكه هه لدهگرن و له پیش سه روک داى دەنین.)

پیاو:

داخوازیکى ترتان ههیه؟

سه روک:

له وانهیه به دەم قسه کردنه وه ده ممان وشك ببیت. كه مێكیش

ئاومان بۆ بهيئن و ئيره داي بنين! ژماره‌ي ته‌واويش په‌رداخ
بهين!
(ژن سوراحييه‌ك ئاو و چهند په‌رداخ‌يكي دار له‌سه‌ر مي‌زه‌كه
داده‌تيت.)

سه‌رۆك:

ده‌ستخوش كچم. بووك له‌ كوټيه‌؟

ژن:

بيت؟

سه‌رۆك:

يه‌كسه‌ر! باكات به‌فيرو نه‌دهين.

ژن:

(پرووي قسه‌ي له‌ كورې خوټه‌تي) من بانگي ده‌كه‌م.

(ژن ده‌پواته ژوورئ. ئاماژه بۆ ژني گه‌نج ده‌كات بيت.)

سه‌رۆك:

ئاشكرايه ئه‌گه‌ر بووك ئاماده نه‌بيت، باسي هيچ ناكريت! (پروو
له‌ پيره‌ژن ده‌كات) وا نيه‌!

پيره‌ژن:

راسته!

سه‌رۆك:

هه‌مووان ده‌توانن دابنیشن. پرسيار له‌ هه‌ر كه‌سيك بكه‌ين،
ده‌بيت بيته ئيره و به‌ راوه‌ستانه‌وه وه‌لام بداته‌وه. حالي بوون؟

ئه‌وانى تر:

حالي بووين.

سوپاس.

سه‌رۆك:

(پروو له‌ ئه‌نداماني تر ده‌كات) ده‌ست پي بكه‌ين؟

(ئه‌نداماني تر به‌ له‌قاندني سه‌ر په‌زامه‌ندي پيشان ده‌ده‌ن.)

پيره‌ميرد:

(به‌ ده‌نگيكي نزم قسه‌ بۆ ژني خوټي ده‌كات) دوا جار

پاسه‌وانه‌كان دادگايي ده‌كه‌ن!

(پيره‌ژن هه‌ول ده‌دات به‌ ئاماژه‌ي ده‌ست پيره‌ميرد بيده‌نگ

بكات. له‌وه‌ش زياتر، وه‌ك مامۆستايه‌كي شاره‌زاي پانتۆميم

باسي ئه‌وه‌ي بۆ ده‌كات كه‌ بووك له‌ پای ئه‌وه‌ي پيشوه‌خت

مندالي ده‌بيت، دادگايي ده‌كريت.)

پيره‌ميرد:

ژنه‌كه‌شي! هه‌ي مروكوژينه‌!

پيره‌ژن:

بيده‌نگ به‌!

سه‌رۆك:

پيش ئه‌وه‌ي بيينه ئيره، سه‌يريكي هه‌وزي ئاوه‌كه‌مان كرد. وه‌ك

ده‌زانن، ئه‌گه‌ر ئاوي به‌فري تاوه‌ هه‌وزه‌كه به‌ته‌واوي پر بكات،

مه‌ترسي ده‌پوات و ده‌بريته‌وه. به‌لام به‌ داخه‌وه ديمان هه‌وزه‌كه

هيشتا به‌ ئه‌ستوراييي دوو په‌نجه‌ي ماوه پر بييت. (به‌ده‌ست

پیشانی دہدات،) ئەمەش واتای وایە ئەمڕۆ، یان سبەینی ئەو
 بۆشاییەش پڕ دەبێت و مەترسی بەسەر دەچێت. ئەو کاتە،
 ئەوانە لە سەرەتای زستاندا رۆیشتوون، بە مالا و مندال،
 ئارد، شەکر، خۆی، سەوزە، گوشت و ھەموو چۆریکی تری
 خواردنەو دەگەرینەو و بەدریژایی نیزیکی سێ مانگ، واتە
 تا بارینی یەکەم بەفر لەگەڵماندا دەبن. شای و لە دایکبوون و
 بەزم و خۆشی دەبینن. لەگەڵ بارینی یەکەم بەفریشدا، ئەو
 ھاوسەرانی مندالیان بوو و ئەوانی تریش ئێرە بەجی دەھێلن
 و دەپۆن. تا زستانی داھاتوو کار دەکەن و پاشەکەوت دەکەن
 بۆ ئەوێ ئەمانە ئێرە بتوانن بە ئاسانی درێژ بە ژیا
 خۆیان بدەن. پاشان دیسان دینەو. دیسان دەپۆن. کاتیک
 ئێمە لەم بازنیەدا چاوەڕێمان دەکرد، کەمیک لەمەوبەر مامان
 ھاتە لامان و ئەم دۆخە چاوەروان نەکراوی بۆمان باس کرد.
 (ئەندامی پیاو نیشانە کۆکینی لێ دیاری دہدات. ھەمووان
 شپرزە دەبن. ئەندامی ژن وەک ئەوێ پیشەیی بیت و لەسەری
 راھاتبیت، سەرینیکی بۆ درێژ دەکات. ئەندامی پیاو سەرینەکە
 دەنیت بە پرووی خۆیەو و بەکپی دەکۆکیت. تفی ناو دەمی
 دەسپیت و سەرینەکە دہداتەو بە ئەندامی ژن.)

سەرۆک:

بەداخەو ناچارم رابگەینەم پرووبە پرووی شتیکی بووینەتەو
 ماوێ نیزیکی پەنجا سالە لە وینە نەبوو: راستیی زاینی
 پیشوخت. منیش وەک ئەندامانی تر زۆر خەمبارم. بە لام
 ھیچیشمان لە دەست نایەت. ریتساکان جیبەجی دەکەین،

چونکە دۆخیکی پێوەندی بە ئاسایشی ژیا ئەوانی ترەو
 ھەیە.

(ئەندامی پیاو دیسان نیشانە کۆکینی لێ دیاری دہدات. تەنیا
 یەک سەرینیش سوودی نییە. چەند سەرینیکی دەخەنە سەر
 پرووی کابرا و پالەپەستۆی دەخەنە سەر. ئەندامی پیاو جوولە
 لێ دەپۆت. مردوو. تەرمەکە لە شوینیکی بەرز درێژ دەکەن و
 بە پێزەو بە بەردەمیدا دەپۆن.)

سەرۆک:

ئێستا با کاتی زیاتر لە دەست نەدەین و کاری خۆمان بکەین.
 با بگەرینەو بۆ سەر کاری راستەقینەمان. (پرووی قسە لە
 مامان دەکات) کە ھەواییان بە تۆ گەیاندا؟

مامان:

(ھەڵدەسپیتە سەرپێ) کەمیک لەمەوبەر.

سەرۆک:

ئەنجام؟

مامان:

یەکسەر ھاتم و سەیری بووکم کرد. پاشان ھەوالم گەیاندا
 ئێو. بەداخەو دەبیت بلیم بووک مندالی دەبیت.

سەرۆک:

دانیایت؟

مامان:

بێ ھیچ گومانیک.

سەرۆك:

دەتوانیت دیسان سەیری بکەیت.

مامان:

پێویست نییە، چونکە گشت نیشانەکان ئاشکران.

سەرۆك:

دەتوانیت دانیشیت. (پیاوی گەنج و ژنی گەنج هەڵدەسنە سەرپێ). پوونتان کردووە هێشتا نێزیکەى مانگیگمان ماوه بۆ لە دایکبوونیکی ئاسایی. کەچی ئێوه پێش ئەوهی مەترسی بپەرەیتەوه، گەیشتونەتە قۆناغی منداڵبوون. ئایا دەزانن بەم پرفتارەتان گەورەترین تاوانتان کردووه و ژيانى مرۆگەلتان خستووته مەترسییەوه؟

پیاوی گەنج:

دەزانین.

ژنی گەنج:

دەزانین.

پیاوی گەنج:

بەلام ئەمە تاوانى ئیمە نییە.

سەرۆك:

ئەوه واتای چییە؟

پیاوی گەنج:

گەورەکانمان حسییان کرد. گوتیان لە فلان رۆژدا دەبیت و لەو رۆژەدا شەوی بووک و زارایی پێک هات. تا ئەو شەوه تەنیا لە

دوورەوه ژنی خۆمیان پێشانم دا. هیچ کاتیک نەمانتوانی تەنانهت لە یەکتەریش نێزیک ببینەوه.

پیاو:

سەرۆکی بەرپێزم، ئەگەر دەستوور بدن، دەمەوێت قسە بکەم.

سەرۆك:

قسە بکەن، بەلام زۆر درێژی مەدەنى.

پیاو:

کورێ من راست دەکات. تا رۆژی خۆی نەمانهێشت لە یەکتەر نێزیک ببینەوه.

ژن:

تەنانهت نەمانهێشت پەنجەشیان بەریەك بکەوێت.

سەرۆك:

تا مۆلەت وەرئەگریت، قسە ناکریت. تى گەیشتن؟

ژن:

تى گەیشتم سەرۆكم.

سەرۆك:

گریمان هەموو شتێك لە کاتی خۆیدا بووه. بەلام من تى ناگەم دەتانەوێت بەم قسانە بگەنە کوێ؟

پیاوی گەنج:

ئەمە لە دایکبوونی پێشوخته.

مامان:

(هەڵدەسپێتە سەر پێ) بەلێ سەرۆکم، ئەمە لە دایکبوونی پێشوخته.

پیاوی گهنج:

واتا ئیمه تاوانبار نین.

(بئدهنگی)

سه‌ۆک:

وا بئیت، یان وا نه‌بئیت، هیچ له مه‌سه‌له‌که ناگۆرئیت. ئیمه لیره قسه له‌سه‌ر ئه‌وه ناکه‌ین داخۆ له‌دایکبوون پیشوه‌خته، یان دره‌نگوه‌خت. ئیمه بۆ ئه‌نجام ده‌روانین. ئیستا، واتا پیش ره‌وینه‌وه‌ی مه‌ترسی، ژنه‌که‌ت خه‌ریکه مندالی ده‌بئیت. ئه‌وه‌ی بۆ ئیمه مایه‌ی بایه‌خپیدان بئیت، ئه‌مه‌یه. به‌لام بئگومان ئه‌گه‌ر ریساکان پیشیل کرابن و پیشوه‌خت به‌یه‌ک گه‌یشتن، ئه‌وه‌ش مایه‌ی بایه‌خپیدانی ئیمه‌یه. به‌لام ئه‌ویش به‌هیچ جوریک کاریگه‌ری به‌سه‌ر ئه‌نجامه‌وه نابئیت. ئاشکرایه ئیستا ده‌بئیت چی بکریت. (به بئدهنگی ره‌زامه‌ندی ئه‌ندامانی تریش وه‌رده‌گرئیت.) ئه‌م ژنه گهنجه به زووترین کات له داره‌باز ده‌نرئیت و پاشان ده‌خه‌رئته ژیر گل! مایه‌ی دل‌دانه‌وه ده‌بئیت بۆمان ئه‌گه‌ر بزائن ئه‌م بریاره ئیمه‌شی خه‌مگین کردوه.

پیاوی گهنج:

سه‌ۆکم...

سه‌ۆک:

ئیتتر شتی‌ک نه‌ما بۆ قسه له‌سه‌رکردن، چونکه ئه‌و ژنه گهنجه بۆی هه‌یه هه‌ر ساتیک مندالی ببئیت. نازانم ئایا پئویسته دووباره‌ی بکه‌مه‌وه ئه‌و ئه‌گه‌ره چی له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هئینئیت؟ بروانن، ئه‌گه‌ر مامان ناره‌زایی هه‌بئیت له باره‌ی له دایکبوونه‌وه،

بئگومان به تیگه‌یشتنه‌وه جیبه‌جیکردنی سزا که دوا ده‌خه‌ین و ده‌توانین گه‌توگۆ بکه‌ین. (روو له مامان ده‌کات) ئیوه ته‌نیا که‌سن له‌م دۆخه‌دا مافی ناره‌زایی پیشاندانتان هه‌بئیت. ئایا بۆچوونیکه پئچه‌وانه‌تان هه‌یه؟

مامان:

نه‌خیر سه‌ۆکم.

سه‌ۆک:

با کات به فیرو نه‌درئیت و ریساکان جیبه‌جی بکرین.

پیره‌مئرد:

ئهمانه پاسه‌وانه‌کان دادگایی ناکه‌ن!

(پیاو و پیره‌ژن به ئاماژه‌ی ده‌ست هه‌ول ده‌ده‌ن پیره‌مئرد بئدهنگ بکه‌ن.)

پیاوی گهنج:

ژنه‌که‌م له پای دۆخیک سزا ده‌ده‌ن که له که‌مه‌ته‌رخه‌می خۆمانه‌وه سه‌رچاوه‌ی نه‌گرتوه. ئه‌مه چیه، چونکه ریساکان وا ده‌خوازن. ئه‌مه به مه‌رجیک ئیمه هیچ شتیکی پئچه‌وانه‌ی ریساکانمان نه‌کردوه. شایه‌ی و شه‌وی زاوایی و هه‌موو شتی‌کمان له کاتی خۆیدا بووه.

سه‌ۆک:

(به تووره‌یی) به‌لام ئیمه باسی ئه‌م شتانه‌مان کرد کوری خۆم. جاری به‌که‌مه روویه‌رووی شتی وا ده‌بمه‌وه. نازانم ئایا سوودی هه‌یه باسی ئه‌وه بکه‌م بۆچی گهنجانی ئیمه کاتیکی لیره ده‌رۆن به‌کسه‌ر ده‌بن به خاوه‌نی کار و هئیز؟ چونکه له به‌رامبه‌ر هیچ

شتیک نارہزایی دہرناہرن! لہو شوینانہی بہ شیوہیہ کی کاتیش
لییان دہمپننہوہ، درپژہ بہ رہفتارہکانی ئیرہیان دہدہن. با لہ
بیرمان نہچیت ئہگہر لہ کؤمہ لگہی ئیمہدا وشہی ناٹارامی لہ
فہرہنگہکان دہرہیندراہیت، ہؤکارہکہی دہگہرپتہوہ ہؤ
بہتوندی جیبہجیکردنی ریتساکان! (تورپہ دہبیت) تۆ دہتہوہیت
چی بلتیت؟ قسہ لہسہر ریتساکان بکہین ہؤ ئہوہی ئہو ہہموو
مرؤفہ ہمرن؟

پیاوی گہنج:

(زۆر بہ سوژہوہ) با ئہو ہہموو مرؤفہ نہمرن! بہ لآم با ژنی
منیش نہمریت!

سہرؤک:

لہ نیگہرانی و خہمت تی دہگہم کوری گہنج. ئیمہش گہنج
ہووین. ئیمہش خۆشہوہیستیمان کرد. بہ لآم پتویستہ مرؤف
بزانتیت لہ پیناوی ژیانی کہسانی تردا قوریانی بدات.

پیاوی گہنج:

(خہریکہ دہگری) خۆ مندال لہدایکبوون ئہوہ نییہ تۆ بلتیت
دہبیت و ئہوہیش ببیت! تکایہ بہیلن کہمیکی تریش چاوهری
بکات.

سہرؤک:

شتی وا مہحالہ! ناتوانم خہلکی گوندیکی گہورہ و گران بخہمہ
مہترسییہوہ. یان ژنہکەت، یان مرؤگہلی تر... واتا ہہموومان.
ہیچ چارہیہکی تری مامناوہندی نییہ! ئہگہر چارہسہریک
ہہبیت ہؤ رزگارکردنی ژیانی ہہمووان، ہؤچی جیبہجیبی

ناکہین؟ (بہ بریارہ) پتویستہ بہ زووترین کات ئہم بریارہ
جیبہجیبی بکریت. واتا ریتساکان دہخرینہ کار! ئہگہر ئیتستا
ژنہکەت ژانی مندالبوون بگریت، چیمان پی دہکریت؟ یہک
قیژہی ژنہکەت لہ کاتی مندالبووندا بہسہ ہؤ روودانی
کارہسات. ئہی چی لہ گریان و قیژہی ساوای لہدایکبوو
بکہین؟ باشہ لہ دۆخیکی وادا شاخہکان بہسہرماندا
نارووخین؟ (لہپر توندتر دہبیت) ئہگہر لہسہر قسہکردن
بہردہوام بیت، دوور نییہ ہہمان بریار ہؤ تۆیش بدہین و
جیبہجیبی بکہین! ئیتتر بیدہنگ بہ!

پیاوی گہنج:

سہرؤکم.

سہرؤک:

وریات دہکہمہوہ! لہ بیرت نہچیت! ئہگہر قسہ زیو بیت،
بیدہنگی زپہ! سہدان سالہ ئہمہ بہرنامہی ئیمہیہ. (ٹامارہ ہؤ
پاسہوانہکان دہکات بکہونہ خۆ.)

پیرہمپرد:

ئہمانہ پاسہوانہکان دادگایی ناکہن! بکوژان نا، بی تاوانان
زیندہبہچال دہکەن!

سہرؤک:

ئہری ئہوہ چی دہلپت!!!؟

پیرہمپرد:

ہی تۆ کابرا! ئا جاریکیش بکوژانی براکہم دادگایی بکہ!

سەرۆك:

ئەو تۆ چى دەلتىت؟

پىرەمىرد:

ئەو بكوژانە دادگايى بكة كاپرا! ئەگەر پياووت، دادگاييان بكة!
بەلام ناتوانيت، چونكە ئەوان يەكسەر دەتخنىكىن!

سەرۆك:

ئا دەمى ئەوئەش بېستەن!

(پاسەوانى يەكەم خەرىكە بە پارچەيەك پەرۆى گەرە كە لەگەل
خۆيدا هيناويەتى، دەمى پىرەمىرد دەبەستىت.)

سەرۆك:

كەمىك دەستوبرد بكەن!

پىرەمىرد:

(لە سەرىكەوئە هەول دەدات نەهەلتىت دەمى بېستىت و لە
سەرىكى ترەوئە) ئىستا باش لە دەردى براكەم تى دەگەم. زۆر
باش تى دەگەم.

سەرۆك:

(پرووى لە پاسەوانى دوومە) ئەوى ترىشان ئامادە بكەن!

پاسەوانى دووم:

فەرمان دەدەن!

(پاسەوانى دووم دەكەوتتە خۆ بۆ بېستنى دەمى ژنى گەنج.)

سەرۆك:

منت تووشى سەرسورمان كرد كورى گەنج، بەلام لەبەرئەوئە
خەمت گرانە، لىت خۆش دەبم.

پاسەوانى دووم:

(دەمى ژنى گەنجى بېستووئە و لە پشتيشەوئە دەستەكانى گرى
داوئە) تەواوئە سەرۆكەم.

سەرۆك:

(بە دەست ئامازە دەكات چاوەكانىشى گرى بدات) كارى خۆت
بى كەموكورتى بكة! (پاسەوانى دووم چاوەكانىشى گرى
دەدات. بووك لە ترساندا هەلدەلەرزىت.)

سەرۆك:

تەواوئە. (پروو لەوانى تر دەكات) كەس لىرە ناروات! هەمووتان لە
مال دەمىننەوئە تا ئەو كاتەى كارەكە ئەنجام دەدرىت. (پروو لە
پاسەوانى يەكەم دەكات) تەنيا تۆ لىرە دەمىننەوئە. (پروو لە
ئەندامانى تر دەكات) دەى هەلسن. با برۆين ئەركى گەواھيدان
بەجى بھينين.

(سەرۆك و ئەندامان هەلدەستتە سەرى. پاسەوانى دووم لە
بردنى ژنى گەنجدا دژوارى دەچىزىت، چونكە بووك بەرگرى
دەكات و ناخوازىت هەنگاو بەاوپزىت. تەننەت دەنالىنيت و
دەپەويت پيشانى بدات كە ناخوازىت بروات. سەرۆك هۆشيارى
دەداتە پاسەوانى دووم و ئەوئەش ژنى گەنج بە راکيشان بەرەو
دەرگە بەكىش دەكات. لە داوى ئەوانىشەوئە سەرۆك و ئەندامان
لەسەرخۆ دەپۆن. لە كاتىكدا ئەوانى تر بە بىدەنگى
پاوەستاون، پياوى گەنج بى ئەوئەش بھەلتىت ئەوان چاويان پىوئە
بىت، سەرى قوتووى هەلداوئەتەوئە و فېشەكى ناوئەتە بەر لە
يەكەك لە تەنگەكان.)

پياوى گەنج:

(پرووى لوولەى تەفەنگيان تى دەكات) ئادەى پراوہستن!
(لەپەر ھەمووان پراوہوستن. ھەموويان بەتەواوى سەريان سوڤ
دەمىنيت).

سەرۆك:

دەتەويت چى بکەيت كورپى خۆم؟

پياوى گەنج:

گوتم پراوہستن!

ئەندامى ژن:

ئەمە چىيە؟ ئەوہ چى دەكات؟

پياوى گەنج:

كارىكى وا مەكەن پەنجە لەسەر پەلەپىتكەى تەفەنگ ھەلبىگرم!

سەرۆك:

جا شتى وا دەبىت؟

ئەندامى ژن:

باشە ئەگەر پەنجەى لەسەر ھەلبىگريت، ناتەقيت؟ ئەى ئەگەر
تەقى، چى؟ پەنام بە خۆت ئەى پەرورەدگارم!

سەرۆك:

بەلام... بەلام ھەموومان دەمرين!

پياوى گەنج:

بەلى. يان ژنەكەم دەژى، يان ھەموومان پىكەوہ دەتۆپين!
(بىدەنگى)

پياو:

ئەو تەفەنگە دابگرە.

ژن:

دەتەويت ئىمەش بكوژيت؟

پياو:

مەگەر دەبىت ھەموومان پىكەوہ بمرين؟

پياوى گەنج:

ئىوہ ھەقتان نەبىت بابە.

پياو:

چۆن ھەقم نەبىت؟ ھۆش بەيئەوہ بەر خۆت كورم.

پياوى گەنج:

ژنەكەم بمرىت؟ ھەرچىم لە دەست بىت بو ژيانى ھاوسەرم و
كوژپەى چاوەرىكراو، دەبىت بىكەم!

پياو:

جا دەتوانىت چى بکەيت؟

پىرەژن:

ھەموومان پىكەوہ دەمرين!

ژن:

ھىشتا گەنجىت. بوچى مەگەر ژنت دەست ناکەويت؟ سەرچاوە
تۆيت. دەتوانىت لە ژنانى تر مندالت ببىت.

پىرەژن:

دەبىت بە بكوژى داىك و باوكت!

پیره میترد:

شانازی به کوری خومه وه دهکهم!

پیاوی گهنج:

ئیه لیم تی ناگهن! (پوو له سهروک دهکات) کهس جووله نهکات! بگه پینه وه شوینی خوتان، دهی بگه پینه وه! (سهروک و ئەندامان دهگه پینه وه شوینی خویان. پاسهوانی دووهم بووک دهباته وه شوینی خوی. له وهلامی ئاماژهی پیاوی گهنجیشدا دم و دست و چاوی دهکاته وه. بیدهنگی.)

سهروک:

زمانم وشک بوو. ده توانم ئاو بخومه وه؟

پیاوی گهنج:

بخوره وه!

(سهروک ئاو دهخواته وه. ئەندامانی تریش دهخونه وه.)

سهروک:

ئیهستا چی بگهین؟

ئەندامی ژن:

چاوه پیتی چی دهکهن؟

پیاوی گهنج:

(پرووی قسهی له پاسهوانی یهکه مه) تو! بابه تویش.. برۆن و سهیری حهوزکه بگهن! با بزانی دوایین دۆخ چۆنه! خوتان مهخلافین!

(پیاو و پاسهوانی یهکه مه دهچنه دهری.)

پیره میترد:

با پاسهوانهکانیش دادگایی بگهین!

(پیره ژن میتردی خوی بیدهنگ دهکات. هه مووان چاوه پیتی دهکهن. سهروک و ئەندامان هه مان کات دهترسن و تووشی سهروسورمانیکی گهرهش بوون. پیاو و پاسهوانی یهکه مه دواي تاویکی دریت دهگه پینه وه.)

پیاو:

یهک په نجه!

پاسهوانی یهکه مه:

به لئ، یهک په نجه.

پیاوی گهنج:

جاریکی تر ژانی نهگرت. له وانیه مامان بههله دا چوو بیت! ئەمه ژانی مندالبوون نییه. به لام ئەوهندهی نه مابوو له بهر پشووکورتیی ئیه ژنهکه مه بمیریت. سهیر بگهن، ئایا ژان و شتی وا له گوریدا ههیه؟

سهروک:

تو ده لیت چی کوری خوم؟ بیت وایه مامان درۆ دهکات؟ ئەوه ئیمهش ههچ! به لام دایک و باوک و هه موو ئەوانی تریش دهمرن! به زه بییت پیناندا نایه ته وه؟ (ژنی گهنج له پر به دم نازاره وه ده تلپته وه.)

سهروک:

خوایه فریامان بگه ویت!

مامان:

ئەو ژنە منداڵى دەبیت!

پیاوی گەنج:

(پرووی قسەى لە پاسەوانى يەكەمە) دەمى بېستە!

(پاسەوانى يەكەم دەمى ژنى گەنج دەبەستیت.)

پیاوی گەنج:

بیبە ژوورەو.

(پاسەوانى يەكەم ژنى گەنج دەباتە ژوورەو. پیرەمێرد بە

بێدەنگى چەپڵە لى دەدات و نیشانەى شادمانى دەكەوێتە سەر

پرووی.)

پیاوی گەنج:

(پرووی قسەى لە مامانە) بڕۆ. داىە تۆيش ھاوکارى بکە.

مامان:

(پرووی قسەى لە ژنە) لە قاپىكدا ئاوى گەرم بەینە! زوو!

پیاوی گەنج:

خێرا بە داىە!

سەرۆك:

(سەرى سوپماو) ئەى قیژەى كۆرپەكەت!

ئەندامى ژن:

(بە سەرسوپمانەو) قیژە!

سەرۆك:

هەموومان دەمرين!

ئەندامى ژن:

دەمرين! دەمرين!

پیرەمێرد:

من خۆم بۆ مردن گەراومەتەو. بۆ من وەك يەك واىە، ئیستا

باشتر لە براكەم تى دەگەم. منیش دەمەوێت پيش مردن ھاوار

بکەم. دەمەوێت ھاوار بکەم! هەر ئیستا!

پیرەژن:

كړ به كوره! دەستم بە دامین شتى وا نەكەیت!

پیاو:

بابە من كورى تۆم.

ژن:

وا دياره وادهى فەوتانمان ھاتوو.

پیاو:

دەبیت بەھۆى مردنم. (بە دەست دەمى باوكى دەگریت.)

ژن:

(پرووی قسەى لە كورى خۆیەتى) من تۆم گەورە كرد. باشە بۆ

ئەو گەورەم كردیت تا ببیت بە ھۆكارى مردنم؟ شیر و نانى

خۆمت لى حەلال ناکەم!

پیاوی گەنج:

بێدەنگ بن!

(مامان بە ئاماژەى دەست داوا لە پاسەوانى يەكەم دەكات

بچیتە دەرى. پاسەوانى يەكەم دەچیتە لای ئەوانى تر.

پاسهوانی دووم به دزییهوه له پیاوی گهنج نئزیک دهبیتهوه. خهریکه قۆلی بگریت، بهلام پیاوی گهنج لهو کاتهدا دهیبینیت و به قۆناغی تفهنگی دهستی لئی دهدات و دهیگیپتهوه دواوه.)

پیاوی گهنج:

نهکهیت جاریکی تر دووبارهی بکهپتهوه!

سهۆک:

(پووی قسهی له پاسهوانی دوومه) گهژه!

پیاوی گهنج:

حالی بوویت؟

پاسهوانی دووم:

حالی بووم.

(له ژوورهوه بووک پراکیشراوه و ئاراستههی سههری بهرهو بینهرانه. به بیدهنگی مندالی دهبیته. مامان به ئاماژهی دهستی له ژن دهگهپهئیت چی بکات.)

ئهندامی ژن:

(به ترسهوه) بهلام پیویسته دهمی کۆرپههی لهدایکبوو بهردهوام دابخریت، چونکه لیکدالیکدا دهقیژینیت.

سهۆک:

پیویسته تا ئه کاتهی هوزهکه پر دهبیته، دهمی دابخریت. (نالله و نرکههی بووک روو له زیادبوونه. ناللهکان خنکاون و له ناخهوه دینه بهرگویی. لهپر ناللههی بووک بهکۆتا دیت. مامان کۆرپههی لهدایکبوو هلهدهگریته و دهمی دادهخات.

کۆرپههی لهدایکبوو له دهستی مامان دهخزیت و دهکهوئته قاپی ئاوهکهوه. قیژهیهکی زۆر بهرز دیته بهرگویی. قیژههی یهک له دواهی یهکی هاوشیوهی قاقا لیدان دریژههی ههیه و گویی مرووف کهر دهکات.

مامان دیسان کۆرپههی لهدایکبوو به دهستهوه دهگریته. بیدهنگیهکی تهواو بالادهسته. دهنگدانهوهی قیژهکان دهبیستریته. دیسان بیدهنگی. هیچ ئاماژهیهک نییه بۆ ههرسهپینانی بهفر.)

سهۆک:

ههرهسی نههینا!

ئهندامی ژن:

وا دیاره ههرهس ناهینیت.

سهۆک:

پهنا به خوا!

پیاوی گهنج:

بیدهنگ بن!

(تاویکی تریش بیدهنگی...)

پیرهمێرد:

(سههرپای ههولی پیرهژن بو ری لئگرتنی، پهلاماری تفهنگی دهستی پیاوی گهنج دهدات و دهگره دهکاتهوه. هاواریکی زۆر سههرنجپراکیش دهکات) هۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆ! (پاش تاویک دهنگدانهوهی هاوارهکهی دهبیستریته. ئەمجار تفهنگ دهتهقیینیت. دهنگدانهوهکهی دیته بهرگویی. چاوهروانیی پر له

نيگه رانى نامىنىت و شوين بو نيشانه كانى شادمانى خالى
دهكات. له دهره وه دهنگى تهقهى تفهنگ ديت و ئاويتتهى دهنگى
دههول و زورنا دهبيت.)

پهرده

۴ ئاب ۲۰۰۱، ساريگهرمه - ئورتاجه - توركيا